

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **23.04.2008.** године

НАСТАВЉЕНО 23.04.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:50 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како који дан све касније почињемо. Сад смо чекали колеге из Новог Сада, била је гужва.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић, Баровић, Томић.**
- **Те браниоци оптужених адвокати: Заклан, Станојловић, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Машић.**

А одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран за опт.Перић Јовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава да ли неко? Перковић, а шта је са Јеврићем њега је Перески мењао, шта је са Переским?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Поштовани председниче, мене су колеге Перески, Сташевић и Вукотић замолили да их мењам данас, тако да ћу се ја тога прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Перески?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Вукотић и Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Сташевић?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Заклан ће Јеврића је ли тако?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ја ћу, ја ћу судија ако је сагласан Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић сагласан?

Опт.Перић је сагласан да га на данашњем главном претересу уместо браниоца адв.Јеврића брани бранилац адв. Заклан.

Нису присутни браниоци опт.Војновић Милана, адвокати Вујин, Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко јавља у замену за некога од ових адвоката?

Није присутан ни бранилац опт. Вујановић Станка и опт.Калаба Наде, адв. Перковић Мирослав, те ће овог браниоца уз сагласност оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

Замењивати бранилац адв. Машић.

Одсутни су браниоци адв.Калањ, Станић, Штрбац, Рајић и Марић.

Те бранилац опт.Милојевић Предрага, адв. Ковачевић Снежана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозет?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: За колегиницу Ковачевић, адв.Дозет уз сагласност опт.Милојевића, наравно и по Вашој сагласности.

Опт.Милојевић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв.Ковачевић Снежане брани бранилац адв.Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Атанасијевић, Маџарац и Мугоша, да ли сте сагласни да вас брани на данашњем главном претресу Бељански уместо недошавших бранилаца.

Опт.Атанасијевић, Маџарац и Мугоша су сагласни да их на данашњем главном претресу због недоласка њихових бранилаца брани у замену бранилац адв. Бељански.

Одсутни су и браниоци опт. Драговић Предрага, адвокати Калањ, Станић, Перовић, Ковачевић и Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Дозет да ли се ова замена односи и на опт.Драговића је ли тако?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно, с тим што је и колега Станојловић ту који има пуномоћје за сву тројицу окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Драговић сагласан?

Опт. Драговић је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо за одбрану опт.Војновић Милана? Браниоци су Вујин, Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал? Нико се не јавља. Војновић је сагласан да Вас заклан мења, да Вас брани данас уместо бранилаца? Добро. Ево некако смо то привели крају. Добро.

Сви оптужени су ту, а и опт. Мугоша, Љубоја и Катић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате Ви свако јутро «добро јутро» да дате уводно слово, господине Вујовићу изволите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ето сад добро јутро. Да кажем само мени, је ли ме чујете. Овде нема струје у утичници, а батерије су ми све празне, да ли постоји могућност да се ја пребацам овде, не могу да укључим лап топ, а питања су ми у лап топу и комплет материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ништа против.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само то и још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде, да ли има уопште ту само, не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Има, има, прошли пут кад смо били има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Има, има струје ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И још штампач је на пријавници ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте дали три пута сте ми давали одобрење, а да ли постоји могућност значи да се то пребаца тамо некако помоћу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ја не знам у чему је проблем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па не знам ја која је процедура, штампач је ту, сад како даље. Да ли да га ја ту преузем или да ли ће они понети са собом то тамо па оставити, не знам која је процедура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам заиста, не знам у чему је проблем. Ево распитаћемо се данас како то технички. Немојте да губимо време око тога, заиста ја, јесам ја дао одобрење, дао сам одобрење кажете три пута, ево три пута и сад треба ја да лично и да га однесем код Вас тамо, мислим не разуме.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, не разумете, ту је на пријавници. Нису пустили унутра, није проблем да се овде, па ће узети командири, неко ће узети ми тај лап топ па ће однети тамо, али нису ту на пријавници пустили, о томе се ради да пусте само до ваше службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Пређите овамо негде где има утичница да можете да прикопчате лап топ. За данас смо планирали да саслушамо вештака, рекли смо професора Тасића. Тасић је болестан и позвали смо Бранислава Будакова. Доктор је ту је ли тако, а позвали смо и сведоке Везмаровића од јуче и Дуловића. Добро. Сви смо ту, је ли тако. Добро, нека сведоци сачекају, докторе изволите.

Приступи вештак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нађем податке. Ако се ја сећам докторе Ви сте били заједно са професором Тасићем.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: На претресу од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20. априла

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: 2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гледам да ли смо овде од Вас узели личне податке том приликом.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Нису ми узети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо, је ли тако. Добро.

Приступи:

Вештак проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада? Улица?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Кеј жртава рације број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кеј жртава рације број 2, рођен?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: `49. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Милутина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Зрењанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрењанину. Специјалиста судске медицине, је ли тако, професор на Медицинском факултету?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Да, да, у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Саду.

Упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за вештака исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професоре саслушаћемо Вас као вештака, дужни сте да налаз и мишљење изнесете у свему према правилима струке, стручно и објективно. Давање лажног налаза и мишљења се кажњава, предвиђено је као кривично дело, је ли, у овом смислу Ви сте положили заклетву за вештака и ја Вас само на обавезе из те заклетве подсећам. Професоре Ви сте били у тиму вештака још у поступку истраге са Института за судску медицину Медицинског факултета у Новом Саду и обрадили сте обдукционе записнике за 200 обдукованих лешева ископаних из ове масовне гробнице на Грабову. У том смислу сте са тим тимом вештака сачинили и основни налаз и мишљење, а и допунски налаз и мишљење, па Вас питам да ли при тим налазима остајете?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: У целости остајем при датим налазима, односно мишљењима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо чули и Ви сте томе били присутни, чули смо и проф. Тасића на главном претресу том приликом 20. априла, а и касније у посебном предмету Радак смо такође саслушавали проф.Тасића као представника групе, ове групе вештака. Ја претпостављам да сте Ви упознати са тим.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Упознат сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казивањима проф.Тасића, да ли можете да нам потврдите да остајете при тим казивања проф.Тасића у име групе, па и Ваше име?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Наравно, сагласан са исказом проф.Тасића, немам шта да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја за Вас не бих имао никаквих посебних питања, позвали смо Вас на предлог странака. Мислим да је колега Бељански тражио да Вас посебно саслушамо, па ће претпостављам колега Бељански имати у том правцу да Вам постави нека питања. Дакле, питања, изволите.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја сам предлажући да се поново саслуша др Тасић или наравно др Будаков, мени је свеједно изнео и више доказних предлога у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као припрему, као неке предрадње.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда је прилика да то и расправимо са вештаком.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Оно што бих ја ево питао да бисмо разјаснили заправо шта би вештацима могло да помогне у том смислу да дају допуну налаза у односу на оне предлоге које сам ја у поднеску изнео, које сад не бих понављао, јесте да ли вештак може да нам каже какве трулежне промене су биле. Какве трулежне промене су наступиле код лешева који су заведени под ОВЦ-15, 91, 143 и 188 и да ли се то уопште види из докумената које су они користили приликом давања свог налаза? У тренутку наравно обдукције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање професоре. У питању су 4 леша где није утврђен узрок смрти.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Да, знам, неklasификована је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није класификован узрок смрти?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Да, узрок смрти, ОВЦ које је означено 15, 91, 143 и 188 колико сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Могу да кажем да у обдукционим записницима који су ипак у виду неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формулара?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Формулара, нису детаљно описане лешне промене, односно степен изражености тих лешних промена, да ли трулења, сапунификације, односно коначне у неким случајевима чак и скелетизације, тако да не бих могао говорити појединачно у ком случају рецимо код ОВЦ 15 какав је степен изражености трулежних пормена, или недостајајућа ткива која су, с обзиром да су ти који су описи били релативно штури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли би постојање евентуалног видео снимка помогло код утврђивања лешних промена, уколико постоји видео снимак са саме ексхумације и евентуално пошто је могуће да постоји и са обдукције, и да ли су вештаци уопште узимали у обзир фотографије које су приложене спису када су радили свој налаз?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Док смо радили, анализирали по наредбама истражног судије овога суда, ми нисмо имали фотографије при

себи. Односно нама нису биле доступне у том случају, него само обдукциони записници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо то тек касније добил, да, да, добро.
ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Према томе нисмо извршил увид ни у фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је питање, имамо фотографије, ми сада имамо фотографије, добили смо их. Има их око 2000 везано за ексхумације и обдукције. Да ли би те фотографије које су иначе у колору, да ли би вам евентуално помогле ради одговора на ова питања?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Свакако да би биле од помоћи, уколико су добро урађене, уколико је фотографисан део тела за који се претпостављам да је интресантан за овај процес, према томе свакако биле би од помоћи или фотографије или видео снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. И још нешто у овом смислу, наводно сваки леш је и рендгенски снимљен приликом вршења обдукције, да ли би евентуално ти рендгенски снимци могли помоћи ако бисмо успели да их прибавимо, ако су уопште сачувани негде, да ли би то могло помоћи у циљу одговора на ова питања везано за ова 4 леша.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Сматрам да не би били од неке посебне помоћи, далеко су више од помоћи, биле би веће фотографије, с обзиром да сматрам да су РТГ снимци и снимање рађено пре свега у циљу утврђивања присуства или одсуства металних елемената, као што су пројектили евентуално њихови фрагменти или шрапнелски делови, али уколико постоје свакако да би могли бити од извесне помоћи, али сматрам да ипак је првенствено фотографија та која би могла да помогне у одговарању на ова питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли су вештаци радећи налаз за овај предмет били евентуално у контакту или можда не радећи налаз у овом предмету, али неким другим поводом па да имају одређених сазнања, са неким од лекара из Хрватске који су присуствовали или учествовали на неки начин у обдукцијама, првенствено мислим на доктора Стриновића и да ли евентуално постоји било какав податак о томе да је Република Хрватска водила неку своју евиденцију о обдукцијама, да постоје неки медицински картони и било која врста анализе лешева када је рађена обдукција?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Никакав писани документ о евентуалним радњама које су рађене у Хрватској а везане за ове обдукције нисмо имали, а такође нисмо имали никакве контакте ни са проф.Стриновићем и др Кубатом који су учествовали у обдукцијама или као посматрачи или у анализирању ДНК узорака, изузимајући што смо били

присутни и проф.Тасић и ја када су именовани вештаци давали свој исказ пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овде.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја председниче нећу имати више питања, јер сва питања која сам имао смо поставили већ проф. Тасићу раније, али мислим да би се налаз морао допунити у том смислу ћу ја остати код оног предлога да се одреди допунско вештачење у смислу да вештаци погледају фотографије које су део списка, али мислим да би пре тога било корисније урадити и још неколико ствари, а то је првенствено саслушање и др Хаглонда, мислим и др Оташевића који је присуствовао самим обдукцијама и који има непосредних сазнања о томе како је то рађено, да ли постоје видео снимци и тако даље и мислим и др Стриновића у смислу да ли је Република Хрватска водила неку евиденцију о томе како су рађене обдукције, шта од података постоји и да би заправо тек на основу тако свеобухватних података било могуће сачинити доупнски налаз онако како је потребно, јер у супротном ризикујемо да вештаци прво направе допунски налаз па да се појави касније још неки документ па да поново буде потребно допунити налаз. Према томе управо редом као што сам ја то у поднеску предложио, мислим да је неопходно прво прибавити сву потребну документацију и материјале, евентуално видео снимке, рендгенски снимци сам схватио да нам ништа не значе сада, али кажем кад све ово будемо имали, онда мислим да је потребно одредити допунско вештачење да би се вештаци изјаснили управо на та питања, да ли постоји и један леш међу свим обдукованим код којих је смрт наступила клањем онако како то описује сведок сарадник «број 1», кад кажем клањем мислим повлачењем ножа преко грла, а не убадањем ножа у било који део тела и да ли је код неког од ова 4 неидентификована, односно леша код којих није утврђен узрок смрти наступила таква лешна промена да је немогуће евентуално утврдити такав начин смрти као што је описао сведок сарадник «број 1», према томе мислим да су то питања на која суд мора добити конкретан одговор. Према томе ја нећу испитивати вештака у том смислу шта је узрок смрти код појединачних лешева, одговоре на то смо већ добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко други има питања за вештака? Нема. Атанасијевић.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Само се представите прво господине Атанасијевићу. Не чујете се, не чујете се, мало не знам о чему се ради, мало ближе. Не чујете ништа у том простору.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е сада да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Сад цабе сам онда и причао кад се ништа није чуло. Питање за професора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видимо да ли је у компетенцијама вештака то што ћете да га питате.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да. То сам рекао, да. Да ли је др проф.Будаков компетентан да ми одговори на ова питања, али ја ћу да покушам да поставим. На пример ако је обдукционим записником ексхумирана особа на Овчари, тј.на Грабову означена са ознаком под заведеним обројем ОВЧ 175 да ли би се могло доћи до закључка да је то лице лишено живота у првој, другој или трећој тури, будући да су заробљеници довежени на стратиште од по 30 до 40 лица тракторске приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то питање за вештака.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја сам зато и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то питање за вештака.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја зато и питам, да ли може да одговори.

ВЕШТАК ПРОФ. ДР БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Не бих могао да одговорим на то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Кад би код ексхумиране особе биле констатоване повреде, убодне, следеће повреде, убодне ране, дакле нпр.на задњој левој бочној страни врата, усправно положена смера од назад ка напред, од горе ка доле и од десно ка лево, пробија површне мишиће на дубини око 2 инча?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто онда кад би, кад је то тако и констатовано и то код ког леша ОВЧ?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Немојте да се офирам, разумећете питање касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да се офирате, то су вештаци рекли и констатовали су, обдукционим записником је констатована таква убодна рана у задњем пределу врата, није то спорно и шта, какво сад офирање, онда не требају питања типа претпоставке кад би, није кад би, то јесте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Знам ја да јесте, али ја сам хтео то питање, па друго, па треће па би онда рекао зашто постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете тако, не можете тако Атанасијевићу. Ајте преформулишите ово у другом правцу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, ја сам поставио то питање и друго, на задњој страни врата усправно положена пробија мишиће уз леву страну кичме, захвата ломи први и други вратни пршљен, улази у леву задњу лобањску јаму дубине канала процењене на око 6,5 инча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па трећа на задњој левој бочној страни врата, исто усправно положен од смера од напред ка од назад, од десна ка лево и тако даље, три убодне ране на ОВЧ 174 професоре?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ја се извињавам нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОВЧ 174.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Да 174 то је значи на допунском налазу, страна 3 последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Е сад шта је питање господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Питање је ако би се нанеле повреде жртви на овај начин, особа која би била повређена од једне претходно наведене радње, да ли би се у тој ситуацији та особа тако тешко повређена могла померати лево, десно или окретати или да ли је већ од такве ране наншене одмах преминула?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели сте питање.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Разумео сам питање. Што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би само једна од ове три убодне ране била смртоносна, дакле била смртоносна и ево имате њихов опис па сад значи оно да ли смрт наступа одмах или би.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Имајући у виду опис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или би време умирања било нешто продужено?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Имајући у виду опис ових рана, могу да кажем да убодна рана на грудноме кошу са леве стране, затим једна на левој бочној страни врата, то је значи ова сад последња која је описивана, којој је дубина 2 инча, која захвата само површне мишиће, те две ране највероватније и скоро сигурно нису произвеле нити смрт нити моменталан престана моторичне, евентуалне моторичне активности повређеног, за разлику од тога убодна рана која, чији се улаз налази на задњој страни врата, која затим у склопу свог канала ломи први и други вратни пршљен, и улази у леву задњу лобањску јаму, највероватније је узрок смрти и највероватније након њеног nanoшења, оштећени није могао да се креће, односно моторична активност је била онемогућена. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је смрт тренутна у том случају или је?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Не мора бити тренутна, не мора бити тренутна али наступа веома брзо с обзиром да у склопу овога канала може бити повређено мождано стабло које је у крајњем центар виталних функција, те према томе смрт наступа веома брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, веома брзо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Овде на суду имамо тврдње сведока сарадника да је особа која је ексхумирана на Овчари под заведеним бројем ОВЧ 175 буквално задња стрелјана на рупи, како би нам то могли објаснити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да је ексхумирана пов ОВЧ 175 а да је буквално задња стрелана на рупи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је опет оно исто питање, само сад на други начин, је ли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па којег онда сведока да питам то да ми одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Разумео сам ја питање, али то није, ја на то не могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тако.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па кога да питам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја председниче већа нисам баш упознат са тим неким одређеним документима, али ме интересује баш управо за ОВЧ 95, јер је та особа ексхумирана без одеће, па ме интересује да ли је нађена одећа од те особе приликом ексумације лешева, да ли ми то може одговорити проф.Будаков?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Не бихмогао да одговорим, с обзиром да ми у оквиру питања која су нам постављана нисмо имали задатак да пописујемо одећу и да констатујемо постојање и непостојање одеће. Претпостављам да ти подаци постоје у обдукционом записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је у обдукционом записнику.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Који су разли обдуценти Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у обдукционом записнику за ОВЧ 95, тј.Маркобашић Ружицу наводи се да «но цолодхес», без одеће и то је то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имам ову табелу број 2, Клиничког центра за судску медицину, доупна наредбе од 22.03. 2004. године, код истражног судије Алимпића, где се по обдукционим записницима улази стрелна рана локализована у потиљачном или теменом потиљачном пределу главе у 32 случаја, а ексхумира, а обухваћа ексхумиране лешеве са ознакама од броја ОВЧ 4 до ОВЧ 196, дакле имамо тврдњу једног сведока који је видео стреланање једне туре заробљеника од 30 до 40 људи те да су ти заробљеници били у неком лежећем положају потрбушке и да им је пуцано појединачном паљбом у пределу потиљка, да ли би том сведоку могли приписати као тачне те његове тврдње будући да у та 32 случаја су записане такве повреде, али обдукционим записником та 32 лица су ексхумирана и заведена од броја ОВЧ 4 до заведеног броја 196, а ради се о једној довеженој тури на стратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет питање које очигледно излази ван компетенција вештака, ево вештак клима главом.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја не знам кога да питам.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Разумео сам питање, опет само да бих рекао, разумео сам питање, али ван оквира је моје струке. Одговор.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имаму ту табелу број 2, на крају те табеле има једна напомена и пише овако: напомињемо да о наведеним случајевима поред стрелних рана главе постоји и стрелне ране на осталим деловима тела, то је од тих 32 којима је наведено да имају повреде главе, да им је пуцано у пределу главе у потиљачном делу главе, је ли, како да кажем већ? Е сада интересује ме да ли би то значило да о тим наведеним случајевима су сви заробљеници стрељани са више од једног метка, а како је то и напомењено или пак од ових 32 случаја има ексхумираних који су лишени живота испаливањем само једног метка у пределу потиљка, ако таквих има, колико случајева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем питање. Ја нисам разумео питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Наведене су прострелне ране главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви разумели питање. Молим?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ја мислим да сам разумео питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте разумели.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да чујемо.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Према томе овде када смо наводили јер смо имали у наредби суда тачно питање, да се групишу по локализацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По локацизацији, тако је.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Да ли ми смо локализовали повреде посебно на глави и то посебно на тај задњи део, односно потиљачно обухватајући и темени предео, односно птиљачно темени, навели смо све бројеве тих обдукција где су такве стрелне ране нађене на главама, на тим местима. Укупно их је значи 32, али смо напоменули да значи поред тих стрелних рана на глави постоје и стрелне ране на другим деловима тела, што смо овде ставили као напомену.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, а да ли у та три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису само то, нису само то стрелне ране.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А да ли се могу одвојити та 32 случаја на неки који су само лишени живота са једним метком?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Знате сад не могу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Од тих 32, пошто има напомена да плус то што им је пуцано у главу имају и друге повреде на телу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису вештаци одговарали на питања.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да би утврдили да ли је било појединачно пуцање или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вештаци нису одговарали на такво питање, нису имали задатак тог типа, господине Атанасијевићу, нису имали задатак тог типа да од свих 200 убијених да издвоје оне који су лишени живота само једним пуцањем, само једним пројектилом, само једним метком, не, такав задатак они нису имали. Него имали су посебан задатак да издвоје оне лешеве код којих су пронађене стрелне ране у потиљачном и темено потиљачном делу и они су то урадили, 32 случаја, с тим што и код тих и код тих постоје стрелне ране и на другим деловима, не само на потиљачном делу нето и на другим деловима тело и то је то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да, зато ја то и питам, да би утврдили и оне тврдње сведока што каже да је по један метак пуцан, зато ја и питам, још каже у потиљак је пуцано. Због тога је и питам зато што то пише на обдукционом налазу да имају више повреда на телу, а не само од једног метка. У та 32 случаја што је њему приписано као тачно да је рекао истину, а не обухваћа од ОВЧ до 196.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ја потврђујем налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро, јасно, јасно. Имате ли Ви још неко питање господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имамо табелу од 200 ексхумираних лешева на Овчари, а идентификовано је 193 особе и заведени су под означеним бројевима ОВЧ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не 192.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 192.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, али добили смо сад недавно и овај 193.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад овај један, 193.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Е зато сам то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Такође су ексхумиране и осталих 7 лица означених са бројевима ОВЧ али се воде као НН лица, интересује ме ако су већ ексумирана тих 7 лица а заведено под редним бројем ОВЧ, а воде се као НН лица, питање је да ли се може открити њихов идентитет и зашто се није могао утврдити њихов идентитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питање за овог вештака.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па не знам кога да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо и Стриновића и Кубата прошли пут кад су били везано за то, јер су они радили идентификацију, то су идентификације и ако се сећате причали смо што о чему смо причали, је ли.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, да сечам се, како се не би сећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак и они имају идентификовано да породица није прихватила као такву.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да. Па добро ако не може овај сведок да одговори, ја онда не знам шта да радим, јер ја би ту имао још једно сад подпитање, ово што смо добили их Хашког трибунала, па када је била ископина лешева `92. године, то имате ово што смо добили па на 12 страни описују како су ексхумирали 9 лешева плус она 2, па би се то онда спојило са оних 10 испред хангара и онда би дошли до оних одређених имена која сам ја спомињао овде. Због тога ето постављам та питања, а сад ако не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је ексхумирано 9 лешева, где то стоји?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имамо овај завршни извештај комисије експерта Уједињених нација основане у складу резолуције 780 од 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имате на страни 12, под ознаком 36, лекари за људска права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Први пут су истраживали локалитет Овчаре у децембру 1992. године, током те истраге 2 окусторена тела која су носила ране од ватреног оружја на глави, била су пронађена и узета са површине у близини гробнице. Плитак покусни јарак, или је сондажа, ископан преко гробнице открио је још 9 тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али она нису ексхумирана.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али она нису ексхумирана и ту се не наводи да су ексхумирана.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Председниче је ли могу да објасним нешто у вези тога. То би се управо радило о тим лешевима који се прикривају да су убијени на крају ови 10, 9, 10 које сам ја споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ексхумирани, они су ексхумирани, они су ексхумирани тек касније, прекинуло се.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесте прекинуло се, али они су на површини ископани, ових 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма нису ископани. Сондажа је само их показала, открила да су ту, сондажа, нису ексхумирани, нису ископани и нису однети.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро уреду, показано је да су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете. Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја би могао даље да објашњавам, али видим да Вас не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или се то барем не може закључити из тог извештаја, зато ме то збуни Ваше, ексхумирано је 9, па она 2 то је 11, е сад то је нешто.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, господине председниче, мислим нема проблема, ја видим да се то избегава да се то покаже. Ја то видим, мада ја знам да је то тако, то је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Милојевић.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, Милојевић оптужени Милојевић.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја би поставио питање господину вештаку да ми одговори да ли на ова 4 спорна леша постоје описане ране било какве? Не узрок смрти, већ само да ли ту постоје описане ране било какве на телу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 15, 91, 143 и 188.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: На ова 4 спорна леша, да.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Не бих сада могао да одговорим на постављено питање, с обзиром да смо тада у овоме раду значи вршили само класификацију узрока смрти, те смо њих сврстали у неklasификоване, ја немам тачно шта се у конкретном случају за ове констатовало изузимајући ево сада видим број 188 где је на последњој, односно четвртој страни нашег налаза, допунског налаза, наведено да је у случају ОВЧ 188 поред стрелне ране потколенице и прелома доње вилице нађена убодина на десној руци и секотина на левој бутини. Такође, даље наводимо да није никаква рана нађена на врату, да се не описује, а да је као узрок смрти наведено убилачко насиље. То за нас није било довољно никако да нити опис рана, нити ова класификација коју је обдуцент дао, да сврстамо у одређени узрок смрти и због тога смо га сврстали и у ову групу неутврђених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неодређених, неутврђених, добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Желео би само да прокоментарише господин вештак овај наставак тог дела, где пише не постоје други случајеви где су обдуценти на телима покојника констатовали убодне резне ране, посебно на врату и ли поставили сумњу на њихово постојање.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Наравно, то потврђујем.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Значи да не постоје. Је ли тако?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: По тим документима нисмо констатовали.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Осим ових описаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко шта да пита вештака, ако нема.

Даљих питања вештаку нема.

Вештак нема ништа више да изјави.

Тражи награду и трошкове за обављено вештачење.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ја ћу писмено доставити ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: У писменој форми ћу доставити трошковник.

Исти трошковник ће у року од 3 дана доставити суду на одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала професоре можете ићи. Желите још нешто да питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па једно да питам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу да се прикажу те фотографије вештаку данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо их.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо их, има их јако пуно. За ова 4.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да се он данас изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ова 4 има их јако пуно, треба времена да их издвојим из оне групе од 2000 тако да то неће моћи. Или би та пауза потрајала пар сати. То ћете добити у сваком случају, добићете и да погледате фотографије везане за ова 4 леша, само треба да их издвојимо знате.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Ја бих замолио уколико је могуће да опет добијем обдукционе записнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: Оне у оној форми, да бих могли да сада извршимо корелацију, уопредбу описаних лешних промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду.

ВЕШТАК проф. др БРАНИСЛАВ БУДАКОВ: У записницима са овим на фотографијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова 4 обдукциона записника и фотографије везане за.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче то ће онда већ бити, то ће бити допунско вештачење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам чуо, извињавам се, колегу пола његових предлога нисам чуо шта је рекао, може да се приближи микрофону ближе, не чујем га заиста и поред најбоље жеље.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја имам утисак да се чује, зато се не приближавам више, али ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Моји доказни предлози су у поднеску од 12. марта, ја их нећу сада понављати осим ако суд сматра да има потребе да то урадим, али сам ја предложио да се не ради допунско вештачење док се не прибави сва остала релевантна документација, знач то је мој предлог и то је оно што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, уреду.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Али оно што сам сада хтео да кажем јесте да мислим да би уз те фотографије и уз ово што је суд намеравао да вештаку презентује да би вештак могао да се изјасни на следеће питање, било потребно вештаку презентовати исказ сведока сарадника «број 1», да би се упознао са начином како сведок сарадник описује да је извршено убиство клањем, односно убиства клањем. Према томе и да каже да ли на основу документације којом располаже постоји и један податак да такви лешеви постоје, према томе то је доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то га увек можете на претресу питати.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја могу да питам, али не знам да ли ће вештак моћи да каже да је то довољно и да ли може тог тренутка да се изјасни да ли ће морати то да пореди са осталом документацијом, па ћемо опет имати одлагање, према томе ја мислим да је сврсисходније дати му исказ да га прочита, да се упозна са тим и да се онда изјасни када буде за то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала професоре можете ићи.

Сведок Везмаровић Драган.

Да, констатовано. Констатовано да сте приступили колега.

Добар дан господине Везмаровићу.

Сведок ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ

Са подацима као у спису, упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, да поновимо оно што смо јуче рекли, дужност казивања истине, последице давања лажног исказа су опомене и упозорења која сам и јуче дао, која понављам и данас, дакле полажете заклетву за сведока у том смислу. Претпостављам да остајете при исказима, при казивањима која сте нам изнели у претходном делу поступка. У поступку истраге, на главним претресима је ли и да ли сте данас донели Вашу радну бележницу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам можете рећи, интересују нас само ови дани, 18, 19, 20. и 21. шта имамо забележено у вашој радној бележници везано за те дане и датуме?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја могу да вам дам да погледате јер ту нема ништа посебно сем списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Списка Митничке групе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је који датум?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја немам датум уписан овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је списак који сте Ви после прекуцавали, ако сам добро схватио.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у ситуацији да прекуцате.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи сем тог списка где не стоји датум, значи ја не знам шта би Вам друго рекао, мислим могу да Вам покажем да погледате ако је нешто интересантно пошто јуче нисам понео, друго не би шта имао да Вам кажем ново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо, дајте да погледамо. То је Ваша лична радна бележница као командира чете Војне полиције је ли тако.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први на списку Караула, да ли сам добро схватио то сте Ви ту ноћ у хангару сачинили.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у овој?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током ноћи, током ноћи. Тако је и сутрадан на командном месту прекуцали писаћом машином и однели и предали у Митровицу, где сте и предали људе.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то видим нешто сте грешили у редоследу, па је било преправки, 175 укупно. Добро. Ја молим режију да нам на мониторе у судници да снимак са документ камере. Да, овде имате забележено 16.11. и ево идемо са ове 48, 49 стране па ћемо редом то да сви виде. Значи дајте наместите тако да се виде обе стране. Тако.

Е добро. Добро, то је почетак списка овог на 49 страни, је ли тако господине Везмаровићу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ова белешка на претходној страни 48, Основна школа «Сремски фронт» Шид, ваљда капетан Каранфилов?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи оно чега се ја сад могу да сетим у овог тренутка, односно што сам већ више пута изговорио је у тренутку кад сам примао целу групу неко ме је упознао, ја колико се сећам сад ајде да сад опет не изговорим неко име погрешно, неко ме је упознао са капетаном Каранфиловим где ми је речено да се он налази у Шиду да је он стационаран у Шиду и ако буде требало било било какве интервенције додатне, да је он у Шиду у Основној школи «Сремски фронт». Значи то је почетак приче, иза тога следи ово белешка ово првих шест који су ми представљени као стерешине Митничке групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешине Митничке групе. Дајте Славице.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И иза тога следи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести је Брајгић Јозо Јозо, `55. годиште без функције је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом иде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: После тога иде списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Славице.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: С тим што, списак је значи прављен у току ноћи, мало ћирилица, мало латиницом са доста грешака, почео сам ћирилицом па сам схватио да ми је теже да пишем ћирилицом имена и презимена па сам прешао на латиницу, па је ту било грешака и у тексту, па је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можемо следећу.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Између име родитеља негде је после име родитеља, негде пуна година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо следећу.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Негде је само скраћена година рођења и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо следећу, па следећу. Може, може, само да прегледамо, па добићете прилику наравно. Идемо следећу страну. И то је 175 према овоме и ових претходних 6, 181. Е сад прочитајте нам ово доље шта иде након последњег са списка под редним бројем 175, нешта иде: примљено.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Примљено 18.11.'91. око 16 часова на фарми у С Овчара, предатао капетан Каранфилов, предато капетану Каранфилову 19.11.'91. око 11,30, спискови достављени у КП Дом Сремска Митровица, 19.11.'91. око 15,30 потпуковнику Живановићу и овде још стоји капетан Зарић, гарда. Вероватно да је био присутан и он кад сам предавао спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кад сте предавали списак. Дајте следећу страну. Шта је ово на 64 страни, трећи батаљон, патрола да се јави, да се јаве капетану?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Трећи батаљон, патрола да се јави капетану Томи Вукчевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органу безбедности?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Органу безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад 20.11.'91.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Патрола до Сотина, под два у Славковцу, мајор Јанковић је следећи, потпоручник Даниловић, а потпуковник Даниловић и орган безбедности у Товарнику. Вероватно сад заиста не могу да се сетим шта сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Не знате ни на шта се односи, не него нешто сте Ви причали да сте тај дан били нешто у Сотину. Тог 20.11. па сте се оно вратили.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако је то тај датум, значи у редоследу дана који се догађа, онда се вероватно добија неко наређење да се оде тамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова имена вамо са десне стране, на шта се то односи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Заиста не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте Славице следећу страну да видимо да ли има овамо нешто. Да овамо већ видим 24.11. шта ово пише на 67 страни, господине Везмаровићу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи први део горњи је мој рукопис, доњи није значи неко је ту нешто уписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи овако, патрола саобраћајна у Грабово, поред Овчаре, капетан Грбић Славко, превоз 4 тенка у касарну.

Припрема јединице за сеобу у касарну Вуковар. Е сад ово доле није већ мој рукопис, то је вероватно неко коме сам дао бележницу да је писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А ко би могао да пише у Вашој радној бележници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Заиста више не могу да се сетим коме сам дао бележницу да нешто допише, значи неко ко је био поред мене. Јер то већ није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате на шта се то односи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не могу да се сетим. Мислим ово што могу да протумачим је неко име и презиме, овај и пише, мобилисан 06.10.'91. значи да је неко наоружан «калашњиковом», узео МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја ћу сад поставити само пар питања сведоку, а онда ћу молити да извршимо и увид у оригинал ову свеску и замолићу да ову свеску узмете као доказни корпус да би ми могли даље да је испрегледамо и оно што ми сматрамо битним, председник већа, односно ви веће сматра, ово што сте ви овде навели битним, а ми сматрамо да је цела свеска битна и хоћемо да видимо хронологију и шта је уписивано, шта није уписивано и тако даље. Мислим да то није никакав проблем, да је господин Везмаровић донео и та свеска може да стоји јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ископира.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ископира.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не да се ископира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад. Хоћете Ви свеску, а хоћу и ја свеску, па хоће и тужилац свеску, сви хоће оригинал.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, зато кажем да се ископира, па добијете копију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам да ли је ова свеска оригинал или није, ја не желим да се копира, ја желим да се скенира, јер само на основу скенирања ја могу да предложим вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то једно те исто. То је једно те исто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није вам то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Копирање и скенирање је колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо се расправљати, да ли је или није. Ајде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Копије се немогу вештачити, скенирати се може и вештачити. То је то, а имам и предлог да се она оригинал сачува у

вашем спису. Следеће је питање, шта је на 66 овој страни овде, њу смо прескочили ту вам сведок није рекао шта је и како? Шта ту пише?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи стоји неко име и презиме, улица у Вуковару, Центар за збрињавање цивила и материјалних добара, командант Љубинко Стојановић, капетан прве класе, капетан позадинског вода, капетан позадине Антић, Кресојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сад Кресојевић, шта је Кресојевић.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па вероватно име неко које је ту било присутно у тренутку када сам ја правио белешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи сад овог тренутка да се сетим шта може то значити, стварно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро. Кажите браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли можемо вратит на раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам треба која? Идемо. Претходна. Још?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Још назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, да ли сте Ви лично од ових заробљених узимали списак или како сте оно објашњавали прекуцан, па онда Ви уписивали или шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи поновићу још једном у делу где су били заробљеници, ја сам био у средини између њих, једини начин који сам видео како могу да урадим коректан попис је да пођем из једног краја и да се ја крећем ка другом крају, тако да сам ишао од једног до другог кога сам пописао, он ми је остао иза леђа а ја сам се онда кретао назад. Значи био сам између њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле лично сте Ви узимали те податке и уносили у ову вашу бележницу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли Ви стојите док то уписујете, крећете се и држите овај Ваш роковник и директно у њега уписујете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, стојим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стојите. Добро. Реците ми и на претходним странама, видим да сте овде нешто подвлачили код неких имена, а не видим да ли можете Ви рећи који је то смисао, можете и на, ево само.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ево, ајде кажите Ви. Значи, ако видите добро има стрелица, значи има стрелица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је замена имена и имена оца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, значи Зечевић Марко је име оца, а Антун је име. Видите има стрелица значи у средину би требало да дође име оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се замене два имена, ево и горе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим пазите ово вам сад кажем на основу логике, не тврдим али требало би да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево гледамо сви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми овај списак за Смедерево, шта то представља овде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Је ли Вам није проблем да окренете још једну страну само, не, не надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Смедерева за Негославце, каже тако.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро. Ја сад не могу тачно да се сетим, али мислим да је то група која је остала са мном. Значи да је то списак оних који су остали и продужили пут из Смедерева са мном. Зато што ми је један вод изузет и није продужио марш са мном.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад би Вас овде питао на страни 29, ја мислим.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да ко је кад пристизао. Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На страни 29 пише овде присутни 09.11.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пристигли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пристигли, да и видим у континуитету уписујете 1, 2, 3, 4 и 5, па уписујете 15.11. па 16.11. нека имена, како сте то накнадно писали, а овде Вам датум у свесци 09.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим сад ме питате стварно апсурдно је да се сетим шта сам тог тренутка писао и шта значи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, није ми јасно како 09. уписујете нешто да је неко пристигао 16. или 11. то би требало бити негде 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што ћемо сад тиме утврдити браниоче.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако смем да приметим ваша сугестија је да је то 09. уписано, ја не кажем да је то 09. уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ћемо сад овим утврдити? Шта ћемо сад овим утврдити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пустите председнице па ћу Вам ја рећи шта ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прегледамо целу радну бележницу и сад.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па зашто би неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад зашто је неко нешто уписао овако и онако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу ли ја да питам председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма немојте, то нема никаквог смисла, ево ја сам Вас пустио, само чекам докле ћете и докле можете да идете са тим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како нема, Ви имате овде под бројем 29, ево нека сви виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви имате под бројем 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је страна 29.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је 20 страна дакле пре, па овде имате 27.11. како је то писивано 27.11. на 69, а погледајте овде сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 12.11.'91, па имате 25.11.'91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: 15.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: 15.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не, колега Ви то нисте разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам то разумео.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не. Нисте разумели, човек каже пристигли су 09. па су онда пристигли 15. па неки 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о томе што ме уопште не интересује кад је неко пристигао тамо. Не занима ме уопште шта, сад је он уписао 09.11. је неко тамо пристигао, неко је отишао из Негославаца за Смедерево, из Смедерева пристигао, не занима ме уопште.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не, али цела ствар нема датум кад је писано, неко пише кад је неко пристигао, а нема датум кад је прављена белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ћемо да губимо време око тога како је сведок уносио податке у своју бележницу. На неке небитне ствари по мени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја зато и питам колега хвала Вам на интервенцији. То што Ви разумете, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Свака част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете копију тога, немојте да губимо време да сад прегледамо његову бележницу и да расправљамо са сведоком шта је како писано, добићете копију тога па ћете да видите да ли вам је нешто интересантно или не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не желим ја копију председниче већа. Ја желим, ја прво сумњам у аутентичност овога, а да би то могао доказати доказне предлоге, ја то морам имати скенирано. Да ухватим логику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете скенирано, ма добићете скенирано назовите то како год хоћете, добићете копију тога па.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ја Вас молим јер више немам питања јер је бесмислено да питам било шта сведока поставићу си право да га поново позовем када извршим увид на миру у бележницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте онда ни Ви питати, шта.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Имам ја питања, немам везе са тим колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Имам само једно питање, ако може да се врати на оно 18.11. како смо и почели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је списак па после тога?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: После тог списка 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога иде ова белешка, е то.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Следићу одбрану окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на ово?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Да, следићу одбрану окривљеног Вујовића, постављам ово питање. Сад вратите, овде каже да сте примили групу 18.11., Везмаровићу је ли тако и да сте је предали Каранфилову 19.11. е сад ме интересује, Ви сте два пута били на Овчари тих дана, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Кад сте онда следећи пут дошли на Овчару, кад се овај догађај одигравао, сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Расправили смо то са сведоком.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не, ја сам, нека одговори сутрадан или прекосутра или кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо расправили са сведоком. Кажите.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет стојим око тога да се не сећам децидирано кад сам био и у које време сам био и колико сам се задржао, опет кажем на основу онога што сам имао прилике да.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Не, питам да ли сте сутрадан дошли на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја Вам кажем да се ја не сећам, али на основу онога што сам имао прилике да прочитам.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Када сте предали Каранфилову јесте тога дана дошли поново на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Када сам предао Каранфилову, па био сам све време на Овчари.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Предали сте 19. кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја сам од поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 11,30?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам целу ноћ и сутрадан док нисам предао са заробљеницима.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: И онда сте предали, били сте 19., јесте се тог дана вратили поново или сутрадан или прекосутра, да ли се сећате тога, ако не нећу Вас питати, ја Вас питам само?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се, то сам изговорио, значи је одлазим пре мисије са Овчаре да би куцао списак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Начелно питање, само дозволите.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само тренутак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је у ову свеску хронолошки и редом испуњавао бланко странице, само то да одговори? Нисам чуо.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само нисам завршио колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, требало би да је све редом, али сад ме питате стварно да ли сам се једног тренутка вратио у страницу назад или унапред, стварно се не сећам. Али требало би по овоме се види да је ишло хронолошки.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не имате овде бројеве 62, 63, од 1 до не знам колико, е сад.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Је ли мислите за списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не на списак, то су странице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам Вас о страницама, имате свој дневник. Данас се десило то, ту сам страницу испунио, сутра ово, идем редом по бланко страницама, не знам да ли ме пратите, да ли разумете или сте кад отворите дневник где видите слободно уписивали то што Вам је било битно? Ето само ми то одговорите.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи не сећам се, али по овоме што сам имао прилике да видим, највероватније сам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не по овоме, да ли сте имали.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па не могу да се сетим, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Али највероватније сам ишао редом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, могуће је да је нешто унето за 19. и 20. а да није у овој хронологији како Ви описујете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи списак је унет у једном даху. Ако Вас то интересује, а све остало што је испред и иза списка, стварно не знам, али је списак направљен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма не питам Вас то. Ви имате једну радну свеску, то је свеска одређеног формата, добили сте је од Ваше војне службе, је ли и пишете сада. Она је празна и уписујете данас то, немате нигде датуме означене, него имате странице и сад б1 сам испунио или сте кад сте уписивали нешто отворите где има празно и пишете. Ето.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја вам опет кажем, највероватније да сам ишао редом, али ево видећете и овде на почетку да је прескочена цела страна и није попуњена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи нисте ишли редом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Него сам гледао, али је остала празна. Али, не тврдим да сам ишао редом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не тврдите да сте. Ја би молио сада имамо овде 26 страну, само мислим да је 26-та страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет оно 09.11. Није 26-та, дајте 26-ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, напред само. Је ли, дакле морамо је сву испрегледати председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо је сву испрегледати и утврдити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И било је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер сте логично рекли идемо ове 4 стране које би се односиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па браниоче немојте, па видите и сами да нема ништа интересантно што се тиче овога о чему ми судимо. Ништа интересантно нема, има само забележено списак људи Митничке групе и ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви кад будете бранилац, онда ћете, ја морам овако. Само молим Вас полако. Онда овде 16.11. то је значи на 24-тој страни, је ли. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми направимо паузу да Ви то на миру прегледате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема друге. Нема друге.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви погрешно схватате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама све јако важно тамо на 26 страни, браниоче да направимо паузу да Ви то лепо погледате, па онда да питате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, било би у реду да смо добили раније тај дневник па би прегледали, припремили, прочитали, видели да ли евентуално има неких питања или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево добићете. Добићете скенирано је ли, скенирано ћете добити па ћете погледати и припремити се. Даље молим.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ево само нисам завршио, колега је скочио, тако да нисам довршио. Тамо где је било Славице, 18 оно исто, па после списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После списка.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: После списка 18. и обележен једну страницу даље 19. е то. 64 страна, шта овде пише, Везмаровић да се јави код капетана?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Трећи батаљон, патрола да се јави капетану Тома Вукчевић, Орган безбедности.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Овде стоји 20.11.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не то не значи да је 20. него испод иде 20. патрола до Сотина.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Е то 20. јесте били у Сотину 20. то значи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пише патрола до Сотина.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: А патрола до Сотина?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим не кажем да нисам био, али заиста не могу да се сетим.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Знате шта ја ћу Вас отворено питати, да ли сте Ви били 19. на Овчари или 20. на Овчари, да ли то можете да ми кажете, ако веће дозволи, то и ништа више. То је суштина тога, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок је рекао да је био на Овчари и 18. и 19. и 20.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок рекао.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Говоримо о догађају судија, о овом догађају где он сведочи, сад догађају 20. кад је било стрељање. На те околности он је саслушан, између осталог, значи 20. да ли је тада, да ли је то било 19. или 20. то сам хтео да питам ја, ја следим одбрану окривљеног судија, он тврди да је то било 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, добро.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ништа више, управо то га питам, да не бих сада ја завлачио около. Не може да каже, уреду је.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам да ли сам Вас разумео шта сте питали, али ја кажем ја значи не сећам се и то сам од првог дана понављао, тачно датума кад се шта догађало. На основу овога и на основу онога што сами имао прилике да прочитам, могу да реконструишем, али то није оно чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да причамо о датумима, нећемо да причамо о датумима. Причамо о радњама, о радњама. Ви сте данас на Овчари примили заробљенике и током ноћи их пописали, и сутрадан у 11, 30 са Овчаре кренули са њима за Митровицу, Ви свратили, то је Ваша прича, ја само.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављам, свратили на командно место где сте прекуцали тај списак и потом сте продужили, тако сте нам рекли, да сте продужили за Сремску Митровицу где сте тај списак и људе предали у Сремској Митровици.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се назад, да ли одлазите на Овчару, да ли одлазите на Овчару, је ли имате нека друга задужења, шта се даље дешава, то је питање. Значи не питам Вас за датуме ништа, само за активности.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, опет кажем не сећам се тих детаља и то сам од првог дана причао шта се којег тренутка догађа. На основу онога што сам имао прилике да прочитам могу да Вам покажем и тај документ, није код мене али могу да вам покажем, значи оно што сам имао прилике да видим, могу да реконструишем ситуацију, али не да се ја сећам како је то било. Причам за датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања даље, а ја ћу наћи до тада. Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би молио сведока само да се врати опет на 63 страну, односно да се окрене. Ово 18.11. да ли то значи да су у 16 часова пристигли на Овчару, ови са Митнице? То што је уписано 16 часова.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, тако примљени 18.11. око 16 часова на фарми у селу Овчара, значи то је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ово 19.11. око 11,30 да ли то значи да тада одлазе са Овчаре или су предани, шта то значи предали, да ли одлазе они са Овчаре или шта је то 11,30 шта то значи око?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет идем по нечему чега се сећам, а значи ја сам једног тренутка отишао са Овчаре, а којег тренутка сам отишао, вероватно да је то време кад сам ја отишао, око 11,30.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, када је отишао, да ли то значи да су и они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде стоји, шта стоји овде, предати капетану Каранфилову 19.11. око 11,30 то је Ваша белешка и нека вам послужи као вама подсетник шта је било.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, причамо сад за сутрадан, значи ја сам и примио 18., 19. је дошао Каранфилов пошто се ја повлачим, остао је Каранфилов и онда сматрам да сам то пописао тако, предати капетану Каранфилову 19.11. око 11,30 спискови достављени у КП, значи после тога.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли то значи предани капетану Каранфилову, да ли то значи да су они раздужени што се каже, што се тиче са Ваше стране или шта значи то, да ли они одлазе са Овчаре, нејасно да ли они остају на Овчари или одлазе са Овчаре, Ви сте их предали, шта подразумева, је ли се сећате тога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи тога дана кад сам ја отишао са Овчаре, остали су сви заробљеници, тог тренутка били су присутни ови црвени крст и полумесец или ко је већ био не знам стварно који су из тих који су требали да их преузму, да у ствари присуствују примопредаји, односно спровођењу тих заробљеника.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи Ви одлазите и они остају?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја нисам био присутан у тренутку када су они излазили из хангара, нисам био присутан кад су улазили у аутобусе, нисам био присутан кад су аутобуси кренули.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи Ви у 11,30 одлазите са Овчаре, што се каже?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 19.11. око 15,30 да ли то значи да сте Ви око 15, 30 предали списак у Митровици?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Отприлике у то време.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ово око 15,30 сад шта то пише, не разумем ово, 19.11.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Потпуковник Живановић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Потпуковник Живановић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта са њим, он је био присутан или шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Вероватно, тако ми се представио потпуковник коме сам ја предао спискокве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте предали списак?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, и капетан Зорић тај. Е сад следећа страна 64 шта, ово је значи изнад 20.11. да ли то значи да је пре 20.11. односно значи 19.11. ово што је уписано под један, трећи батаљон, па молим сад тачно да ми се прочита пошто ту пише нејасно име и презиме, значи све да се прочита, трећи батаљон.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Патрола да се јави капетану Тома Вукчевић, орган безбедности.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тома Вукчевић, орган безбедности. Ево сад сам ја на брзака нешто извукао овако, транскрипт од 11. да ли зна у ствари поводом чега је то да се јави, да ли сећа можда?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам чуо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сећа тај Тома Вукчевић, да ли се њега сећа уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате човека, ко је човек?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, уопште не знам о коме се ради, ја сам то значи нешто записао, зато што ми је то неко из говорио, ко ми је изговорио стварно не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сад сам ја само позвао неког ту Вукчевића, па ћемо овако Богдан Вујић, транскрип од 11.05.2007. страна 11, Богдан Вујић овако каже: господин Вукчевић, доктор Вукчевић ваш колега, мислио је на колегу тужиоца исто је био на тој седници говори се о седници значи Владе која је одржана у Вуковару. Ја сматрам да је он частан човек и да ће он рећи, Воја јесте био је на седници Владе господине Тодоровићу, то је Тодоровић говорио, значи говори се о неком Вукчевићу, па сад није ми јасно да ли је то можда тај Вукчевић, а каже орган безбедности, али добро сад нећу

дужити, немам шта поставити питање у ствари, пардон. Само то ћемо касније морам изанализират па ћу вам јавити, то сам сад само. Е сад би још једно поставио питање само, тад кад се враћа из Митровице, значи 15,30 долази у Негославце, шта онда ради?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, опет понављам не сећам се детаља, ја чак не кажем да сам у то време кажем нити датума нити времена се не сећам кад се којег тренутка шта догађа.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро значи остајете онако неодређено једном овако једном онако, нећемо дужити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, он је и раније ту остао резервисан, ми смо му предпочавали оне констатације из оперативног днавника.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само ћу поставити питање да ли сведок зна докторицу Весну Босанац и Марина Видића Билога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је знао или чуо у оно време за докторицу Весну Босанац и Марина Видића Билога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ово друго име први пут сада слушам, ако сам добро чуо шта се изговорили, а за докторку Весну Босанац сам чуо значи тог тренутка када је било на Овчари, када је била та друга група заробљеника, значи неко је изговорио да је она ту, значи никад је видео физички нисам, нити је знам, значи неко је у оној маси изговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли да је неко рекао да је она ту.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поставићу још једно питање овако у вези команданта Територијалне одбране, да ли је он икад упознао команданта Територијалне одбране Вуковар?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи мени је представљен, значи Камени коко се ја сећам, он ми је представљен као човек који је задужен за ТО. Значи њега сам имао прилике да сретнем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи команданта Територијалне одбране никада нисте упознали, осим то што сте чули за Каменог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него каже да је Камени.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако је то Камени, значи њега сам имао прилике да познам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте чули икад за Мирољуба Вујовића, у оно време да је био командант Територијалне одбране?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи када је у питању.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У оном времену говоримо, не говоримо сад о оптужници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи када је у питању не презиме, него само име које сам ја изговарао другачије ја кажем да те вечери сам упознао неког кога су звали ја сам рекао Мирко чини ми се, што не значи да сам био

у праву. Људи који су ту били у окружењу и за које сам ја стекао утисак да имају јако поштовање и поверење у њега, и да је тај исти лик долазио у касарну једном пре него што је био рањен.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А како знате да је тај Мирко био рањен?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Зато што ми је то речено да човек који је био у пратњи његовој, један буцмасти.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Баш тог Мирка?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, тако ми је речено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А где сте тог Мирка још једном видели? Миролуба сад оставите, Миролуба овде спомињети по оптужници, о Мирку говорим.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у касарни. Значи први пут на Овчари, други пут пар дана иза тога у касарни.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тог Мирка сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Он је долазио у касарну значи код мене у касарну у тој канцеларији где сам ја био.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Поводом чега је тај Мирко дошао код Вас у канцеларију?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Стварно се не сећам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли би командант Територијалне одбране долазио код Вас у касарну или би Вас позвао или преко Вашег претпостављеног и контактирао са Вама?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи и једна и друга могућност су могле да постоје, ништа није било чудно и да дође и да дође.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са ким је тај Мирко дошао код Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја кажем значи сећам се да је био у пратњи са још једним пунијим за којег су ми рекли да му је из обезбеђења, мсилим тако сам чуо, не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А где сте Ви у касарни били стационарани?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако се ја добро сећам на другом спрату у једној канцеларији десно, колико се ја сећам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зашто Ви спомињете сада Миролуба од 2005. године, први пут сте код Радака у предмету поменули Миролуб, стално сте Мирко спомињали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ако сте ме добро пратили и сад сам рекао исто тако како сам га ја назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, разумем ја то, него због чега мењате и кажете Миролуб? Да ли је то на основу оптужнице, што на оптужници пише или због чега Мирко?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи још једном, ја опет кажем, колико се ја сећам те вечери ја сам понављао да то није правило, ја сам разумео да се ради о неком Мирку и онда ми је у истрази у суђењу, значи да тај Мирко у ствари би могао да буде можда овај Мирољуб, али не кажем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А он би можда могао да буде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ништа не кажем ја да, ни једног тренутка нисам рекао да се сећам тачно имена и презимена.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи Ви сад претпостављате да би то можда.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја се извињавам, али није ми сугерисано, нити би, ја понављам, ја покушавам да вам изговорим оно што сам ја заиста видео и чега се ја тренутно сећам, а не оно што је и кад сам се позвао на писани документ прошли пут ја сам изговорио да сам се позвао на нешто што сам прочитао и тај писани документ могу да Вам покажем.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, погледајте овде је интересантно, ја Вам говорим само овде о Мирку. Мирко се уопште на нашем главном претресу значи први значи претрес који је одржан, који је био 1/03, ни једном није речено Мирко или је можда Мирољуб. На главном претресу код Радака Саше док је било одвојено, значи то сам већ једном рекао има и у оним материјалима, ако хоћете могу опет позвати се на те материјале дал треба да кажем која је то страница, не треба. Тамо је једино рекао, каже можда је Мирољуб или Мирослав, тако је рекао, па питам зато постављам питање читав наш претрес, само да кажем, на позиву стоји опт.Мирољуб Вујовић и остали, он код Радака Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, не стоји Мирко, заиста.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста не стоји Мирко, него стоји Мирољуб Вујовић Мирољуб.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, рекао је Мирко или Мирољуб, да Мирољуб да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте господине Везмаровићу, Ви сте пред истражним судијом Војног суда, ја сам Вам то и онда предочавао, рекли њима је командовао неки њихов старешина по имену Мирко, не знам како се презива, ја сам чуо да га је касније ранио његов пратилац и да се лечио на ВМА, са њим је ту био и још један висок човек у великом црном шеширу са црном кожном јакном. Не знам како се тај зове, али сам запазио да га сви слушају и да извршавају сва његова наређења, како је захтевао од територијалаца. Дакле.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи то сам покушао сад исто да изговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте говорили код војног истражног судије Мирко, Мирко сте говорили и у поступку истраге је ли.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И на главном претресу 1/03, читаво време Мирко ни једном Миролуб, у предмету Радак Саше, значи читав процес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мирко ја опет кажем колико се ја сећам, значи то је оно што сам изговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То само да напоменем. То би било, ништа то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања сведоку. Вујановић.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Председниче ми скоро ништа нисмо данас добили из ове свеске, то је само још једна потврда да овај сведок не говори истину. То је најблаже што могу да кажем. Хтео сам само да га питам нека покаже прстом пошто је прошли пут говорио да је имао у свесци и на основу тога подсетио да мења датум, нека покаже на овој свесци прстом шта је то шта га је подсетило на 19. односно 20. ето нека покаже прстом? Он је рекао имам радну бележницу, на основу ње сам се подсетио и сад ево нека каже свима нама ту ево због тога сам се подсетио.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет вам кажем, и мало пре сам изговорио ја имам не ово, него.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Може само мало гласније, не чујем.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи не у овој свесци, него документ који сам добио у Хагу и на основу којег може да се направи нека реконструкција и оно што сам и мало пре покушао вама да изговорим је кад правим реконструкцију то није оно чега се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја покушавам да нађем господине Вујановићу где је он то рекао, где је он то рекао да га је његова бележница подсетила на то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесте председниче, ја сад не могу нисам понео. Нека сам човек каже. Миролубе ајде погледај молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то тражим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, на моја питања председниче, да. Је ли могу ја даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, како да не, ево ја тражим.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Та радна бележница, да ли сте Ви то били дужни предати или је то Ваша лична радна бележница?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ко ме да предам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим, не чујем, ја не чујем стварно.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ко ме да је предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па команди бригаде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је та бележница била све време рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви претпостављам задужили од команде бригаде, она је остраничена, оверена печатом и тако даље и ја нисам схватио

да су радне бележнице нешто што се задржава за успомену и дуго сећање, него је документ званични службени документ, сваки официр има то и као званичан службени документ предаје у своју вишу команду, од Вас то нико није тражио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не кажем да не треба тако да се ради, али ја тако, значи није урађено тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико то од Вас није тражио је ли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где сте држали ту бележницу за време рата, у себе или?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Стварно се не сећам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ко је могао да има додир са том Вашом бележницом, рекли сте да је то Ваша лична бележница, а ту је неки други рукопис, ко је још користио ту бележницу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи овде је могао да упише само неко коме сам ја пружио бележницу да упише нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте Ви то дозволили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кома сам ја дозволио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево ајде да нађемо то ко је нешто други рукопис па да Вас подсети коме сте то дали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, не зна ко је.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи само могу да вам тврдим ко је писао почетак бележнице, а ово даље после не сећам се.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта сте радили Ви у касарни кад је тај Мирко долазио код Вас, које задужење сте имали у касарни?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи од почетка до краја сам командир чете Војне полиције 80. моторизоване бригаде.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Који су Вам задаци били?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи задаци.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Може само гласније мало молим Вас.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи задаци, оно чега ја сад могу овог тренутка да се сетим по правилу службе иду обезбеђење команданта у месту и у покрету, обезбеђење јединице у месту и у покрету, обезбеђење објекта у којем се налази јединица, интервенције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Што би онда један Мирко, тај командант Територијалне одбране долазио код једног Везмаровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то питање за сведока или Ваш коментар.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јесте коментар да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека то буде коментар.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да. Јесте се у међувремену сетили у Сотину шта сте радили по повратку из Митровице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет вам кажем, ја могу на основу онога што сам прочитао и могу и тај документ да вам доставим, одакле потиче то, могу да направим неку реконструкцију.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па направите онда сада, ето ајде ако се сећате, па онда ћете потврдити са тим документом, ајде.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи сад опет ако се ја добро сећам, сад опет ако се сећам то што сам читао пре колико 2 године колико има, цела приче се врти о томе да је интервенција у Сотину била због тога што је било пуцања ако се ја добро сећам чак и убиство војника, ако се добро сећам у Сотину.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одакле Вам тај документ, тај што спомињете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То сам изговорио и прошли пут овде и то је било прво што сам изговорио на почетку, ако то сад имате од прошли пут на почетку сам рекао да сам то у Хагу имао прилике да прочитам и на основу тога сам направио ту реконструкцију.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, у праву сте, то сте рекли, е сад одакле Вам тај документ Вама лично да имате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добио сам га у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га он лично, он му је предочен на суђењу у Хагу му је предочен.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па он сад каже да има документ.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Имам код мене је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имате га?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сад одакле му сад тај документ?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Донео сам.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта сте донели?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па документ сам донео из Хага у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вам дали као копију тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На Ваше тражење или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма добро, сад небитно.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дали су ми, откуд ја знам како, мислим стварно не знам, дали су ми документ, погледао сам га, остао је код мене кад сам пошао у Србију, остао је код мене.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је Ваша јединица, говорим сад рецимо 16, 17, 18, 19. и 20. да ли је вршила патроле? Имала задатак један да врши патроле?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи много задатака је радила чета Војне полиције од тренутка када је дошла, нон стоп је била на обезбеђењу места у коме се становало, у коме се спавало, на уласку и изласку. Значи и патроле, пазите сад патрола, сад.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Патрола до Сотина, ајде да будемо јаснији? Јесте вршили те патроле до Сотина?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ишло се по позиву.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Или јесте или нисте, немојте говорити ништа друго.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ишло се по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, господине Вујановићу.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, изволите. Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо бисте Ви то испитивали, не дао Бог да Вам дозволимо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не, само да одговори да ли да или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте у неким другим условима па да испитујете тако сведоке, знате. Сачекајте да сведок одговори на Ваше питање, немојте да губите живце, нерве. Сачекајте док сведок одговори.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма мени је јасно да овај сведок не говори истину. И да је овај сведок лажан и ево, ево посла тужиоцу да поднесе кривичну пријаву против њега и ништа више, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патрола до Сотина, патрола до Сотина, то би асоцирало да је то неки редован задатак?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево 20.11.'91.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Сетити се шта се шта којег тренутка догађало, заиста не могу, али ишло се и до Сотина, ишло се и до Вуковара на интервенцију по позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим заиста се не сећам шта се догађало, шта се догађало у којем тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имали још неко нешто? Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок споменуо сада документ неки, ово ћу пронаћи не могу сад да пронађем, пошто је сведок споменуо да ли он код себе има тај документ у вези Сотина што говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада са собом?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, сада.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Немам, није код мене. Није код мене, ја јуче ово нисам понео грешком, а ово није ни тражено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли на том документу стоји датум?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Знате шта мени је најлакше да вам донесем па да га фотокопирате и да гледате шта пише, него да вам ја сад причам шта пише у том документу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не шта пише, него да ли стоји датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послаћете нам.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Е стватно не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па како онда знате да Вас је то подсетило кад не знате који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послаћете нам тај документ, решићемо. Послаћете нам то. Уреду.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, послаће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то ћете нам послати.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Копију задржите за себе. Златар Вујо.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан. Ја би само једно питање сведоку опет исто око истога се стално вртимо. Драгане у то време, да ли ти је познато можда ишао си за Шид, ишао си за Митровицу, вамо тамо све, свуда, да ли ти је познато која је војна полиција издавала пропуснице за улазак у Шид, у Шиду за улазак у зону борбених дејстава, да ли ти је можда случајно познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је, прво да ли је па онда.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја питам да ли је познато, ишао је човек путовао је, ја питам да ли му је познато јер војни полицајац, свраћали су, дружили су се можда, да ли ти је познато у Шиду ко је издавао за улазак у зону борбених дејстава пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам Вас добро разумео питали сте ме кад се из Шида пође према Вуковару ко је издавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко издавао пропуснице да се уђе у Вуковар и да се изађе из Вуковара?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам издавао пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја сам издавао пропусницу, значи и ја сам издавао, ајде можда прецизније пропусницу за кретање на том терену.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не чујем, нисам добро чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве пропуснице сте издавали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јер питање је било да ли знам ко је издавао пропуснице?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Пропуснице за улазак у зону борбених дејстава из Шида, не за излазак из Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви издавали пропуснице да се може ући у Вуковар?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, ја сам у зони борбених дејстава и ја, сад ја мислим да сам причао не знам да ли сам добро причао, али и колико се опет свега сећам, свака јединица имала је своје обезбеђење и врло је тешко било синхронизовати сва та обезбеђења. Оно што је било као неки документ, је било за кретање то где се налазила моја јединица је био један папир који сам ја издавао, значи то је та пропусница. Мислим, али питање да ли само у зони одговорности, пазите то је страшно било, е сад препричавамо нешто што је.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Драгане, ајмо конкретно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад мало.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако Вас интересује да ли знам ко је у Шиду могао да напише пропусницу да се Петар Петровић креће, заиста не знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да се уђе у зону борбених дејстава? А добро то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово. Ја би, у то време, дакле неко из Крагујевца хоће да дође код Вас да Вас посети, да ли може да дође тек тако до Вас тамо у Вуковар или треба од некога да добије неку пропусницу, неку дозволу, неку легитимацију, да може да се креће тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи долазили су аутобуси, организовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: А како су аутобуси долазили од Шида, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте Ви издавали пропуснице, какве пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не је, значи опет сад рекао сам ако ме питате да ли знам ко је из Шида дозвољавао да се креће ка Вуковару то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, него рекосте и Ви сте издавали неке пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Издавао сам ја, па то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам издавао за кретање у Вуковару и око Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то пропуснице за излазак из Вуковара, да ли су то пропуснице за кретање по Вуковару или су то пропуснице за улазак у Вуковар, какве су то пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам могао за улазак, него за кретање на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само за кретање унутар?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Конкретно једно питање, да ли си ти могао издати своје човеку који на пример ајде сад има викенд, дајеш му слободан дан, да изађе из Вуковара то, значи те пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Дашта, дашта.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: То је доказ да су постојали контролно пропусне станице. То је рецимо, то је доказ.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: С тим што није могао да оде сам него је ишао организовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали организоване негде неке контролно пропусне станице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их имали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: На сто места најпростије речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може на сто места, немате толико војника. Ваша чета нема толико војника.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Свака јединица, пазите ја опет кажем свака јединица је себе обезбеђивала, не моја јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја питам за Вас и вашу јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па не, моја јединица опет мало пре сам покушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте имали контролно пропусне станице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у тренутку обезбеђује команданта у месту и покрету и обезбеђује себе у месту и покрету. То је оно што радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша јединица имала контролно пропусне станице, ако је имала?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У касарни, када су били у касарни значи улазак и излазак у касарану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазак и излазак из касарне?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте. Па смо имали онда ајде Гимназија која је била место обезбеђења, тамо где се налазила огромна, па преко пута куће где се налазила огромна количина експлозива, где смо још били сад слагаћу вас, требало би да се сетим.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли сте ви држали Митницу у то време? На улазу у Митницу конкретно? На улазу у град сам?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не Митница није чувана уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ајмо само још једно.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Колико се ја сећам, Митница није чувана уопште.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли Вам је познато да је синдикат Ваш долазио код Вас у обилазак из Крагујевца?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи долазили су, долазили су цивилни представници, да ли је то био синдикат.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Општине, синдиката и то?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи долазиле су групе, али ко је све долазио и са којом функцијом не знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли знате можда о коме се датуму ради?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Шта о коме се статусу?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: О коме се датуму ради?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Не знате. А да ли је то било пре Митровице или после Митровице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ма не, не сећам се уопште.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Важи. Ништа.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим да су долазили стално, имали смо и у касарни неке певаче, откуд знам, стварно не знам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, не, не, тих, тих дана 20, 21. синдикат неки или општина, да вас је посетила нека школа, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, не знам. Могуће стварно се не сећам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: А јесте ли Ви били у контакту с њима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не искључујем могућност да су долазили а да ја нисам био ту присутан, значи не знам, стварно се не сећам.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па то Вас питам, јесте били присутни или нисте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Добро, ништа онда.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Накнадно питање. Само око ове зоне одговорности, која је била зона одговорности Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли у зони одговорности, борбеној зони одговорности, огу да се крећу лица без пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим стварно не знам шта пише у правилу службе, али знам како се тамо могло, шта се догађало тамо значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тамо догађало то и нас занима.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јединице сем војне полиције се тако рећи нико није кретао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сем војне полиције?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нико се остали није кретао, значи ретко ко се кретао, можда се кретао санитарите или стварно се не сећам мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него након престанка борбених дејстава, након престанка?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Исто после престанка борбених дејстава, ту су биле обезбеђење је ишло значи улазак у град, излазак из града, свих праваца, ко је све то обезбеђивао, зашто и како стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могући уласци, упади група и тако даље. Па да ли је Овчара била и то Грабово у некој зони ваше одговорности у том смислу кретања ко сме да дође, ко не сме?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим заиста се не сећам тих свих детаља шта је и како било, ја могу да покушам сад ајде сад да ме питате нешто што покушавам да се сетим где сам се ја све кретао, по чијем наређењу и зашто, али и којег тренутка тек треба да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли ваши војници држе обезбеђење на тим пунктовима код Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке пунктове код Овчаре?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рампа нека, стража било каква?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда је питање да ли су њихови војници тамо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ко је обезбеђивао ове са Митнице, јел су постојали неки стражари? Чији су то војници били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па они су обезбеђивали. Сведок је причао, све то није спорно.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Је ли могу, сад идемо питали сте ме уопштено, нисте ме питали за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добио је задатак да обезбеђује, није спорно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па како ћу ја питати, то је моја ствар, ја питам прво уопштено па ћу ићи појединачно, па ћу Вас сад питати, овде пише да су неки тенкови са Грабова извлачени, кад је то, то је на 63 страни ја мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, касније, касније, е ту 67.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево га овде 67, ту Ви сад боље познајете свој рукопис па ћете га лакше прочитати. Шта пише ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Патрола саобраћајна у Грабову, Грабову поред Овчаре, капетан Грбић Славко, превоз 4 тенка у касарну, припрема јединица за сеобу у касарну у Вуковар. Сад не знам шта треба да Вам објасним, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је питање?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Шта то све може да значи овог тренутка, тог тренутка сам нешто записао, зашто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта Вам значи то Грабово и тенкови, где су били тамо тенкови?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја и не питам за датум.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кажем не сећам се, ја не кажем да ми је то неко изговорио да треба нешто да се, јер каже патрола саобраћајна, значи не искључује, мислим заиста немојте, не сећам се, ја могу да претпоставим шта може да значи, али ако прихватите да Вам изговарам нешто што мислим, а не што се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли Ви поред ове свеске имате још некакав дневник, свеску, службену?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим не знам, могао би да проверим ако има још нешто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ја Вас питам да ли сте Ви имали још неку свеску у коју сте уписивали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се стварно, не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Неки ратни дневник или било шта такво?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите на мене, не сећам се, стварно се не сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па на Вас мислим, Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми кад примате задатак, где Ви и да ли уписујете те задатке или памтите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја мислим да сам покушао то давно да објасним да је то што сте сад питали на терену било у том тренутку сасвим другачије, значи није било по ПС-у.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није било по ПС-у?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ово што сте питали?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да? Ево ја Вас сад питам?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Примање задатка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас сад конкретно питам, господине Везмаровићу, Ви кажете овде сте вршили попис на Овчари, радили сте то и

то, ја Вас питам да ли Ви имате писмени траг да је то Вама неко наредио да Ви то радите и ако има где је тај писмени траг?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То сам много пута изговорио, да немам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: По усменој наредби сте то вршили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, овај попис није рађен ни по усменој наредби.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам добро чуо?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи овај попис није рађен ни по усменој наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико му то није наредио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако познаје правило полиције, не треба му наредба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Ви у овој Вашој свесци имате и једно наређење Вашег претпостављеног да сте уписали дана тога и тога добио задатак, извршио задатак, нисам, зашто нисам и тако даље или је постојала нека друга свеска у коју сте то уписивали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи то сам Вам изговорио да се није најпрецизније радило по ПС-у, мало пре сам вам то рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је тако требало?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Је ли то сад питате мог претпостављеног или мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита Вас. Пита Вас да ли сте требали да уписујете, пита Вас бранилац да ли сте требали у Вашу радну бележницу, у неку другу бележницу, неки други дневник, неки други лични дневник, било шта нешта друго писмено да ли сте требали да уписујете задатке које сте добијали и да ли сте требали да уписујете Ваше, реализацију тих задатака, ево то Вас пита бранилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И запажања, мишљења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац. Јесте ли то требали да радите или нисте требали да радите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам само да, ја сам то сад покушао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко нам одговорите јесте или нисте, па немојте господине Везмаровићу само кратко нам одговорите јесте или нисте и крај приче.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, нисам добио задатак писмени, ја кажем да није рађено по ПС-у.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је по ПС-у тако требало да се упише задатак и да ли је то та књига или сте морали у неку другу књигу да уписујете по ПС-у?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја ћу опет да кажем, онај ко је требао да ми да задатак, значи он је тај, а ја извршавам задатак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа је ли Вама то стварно небитно овде да ли је он требао да има дневник и не, да су овде коментари, колега тужиоче устаните слободно ако се смејете, ако се смејете ономе што ја говорим и гледајте ме у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега браниоче немојте да расправљате на тај начин, нико се Вама не смеје, нико се Вама не смеје, то је било на коментар колеге Заклана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам круцијална питања која треба јер су прво државни органи да га питају где су му књиге, где је по ПС-у водио, зашто није и тако даље, то је требало бити утврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта хоћемо ми то сада да утврђујемо овде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И не видим да то смета нешто што ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде мало да заборавимо на овај поступак што се води овде, него да ми сада дисциплински мало расправимо што он није водио то по ПС-у и што му нису органи узели бележницу по ПС-у, па немојте браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја претпостављам да има, да та књига постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко. Милојевић. Угасите тај микрофон тамо, укључен је.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Господин је споменуо потпуковника Живановића, па је моје питање да ли је он био стационаран у Сремској Митровици у затвору ули није?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја уопште нисам споменуо.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У вези предаје спискова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дајте преврните страницу.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам уопште споменуо него кажем да ми се тамо неко представио, ако је то тај, је ли може да се види само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су предати спискови, дајте вратите назад.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Неко ми се представио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ту, ту.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Потпуковник Живановић и онда сам ја уписао то име и то презиме. Иначе не знам ништа.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли сте нешто још осим документације, осим списка неку документацију предали потпуковнику Живановићу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Осим списка имена да ли је постојала још нека пратећа документација?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Није, хтео би да да нека појашњења у вези Вујиног питања овде и те полицијске станице, уласка и изласка из Вуковара, Шид и тако, игром случаја одлазио сам кући, потпуковник, командант оперативне зоне Срем је био потпуковник Новаковић, улазио сам код њих, то су ми пријатељи, иначе су живели из Руме, и ту је био капетан Јованић и још један поручник, они су сви из Руме, ја њихова имена имам, који су издавали све комплетне дозволе у Ловачком дому у Шиду и ко год је долазио у Вуковар, а ту треба да разграничимо нешто, ми који смо излазили из Вуковара добијали смо дозволе у Вуковару која је имала снагу и назад, значи могли смо и да се крећемо и да се вратимо. Људи који су рањени били наши, значи на терену пребачени су на ВМА, тамо су рањени и они су морали да би ушли да траже дозволу у Ловачком дому од тих и тих старешина. Значи Јованић капетан и Аћимовић поручник тада, један ради у Државној безбедности, други вам ради шеф криминала у Руми, потпуковник је у међувремену умро. То је разјашњење комплетно који људи могу да објасне да дођу и да кажу у вези тога. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко питања за сведока. Има Шошић.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Само би питао сведока докле је он остао после борбених дејстава у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где докле је остао?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: До када је остао после борбених дејстава, када се повлачи из Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао нам је то, они су отишли у фебруару месецу. Не? Кажите, кажите.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ако је питање за мене лично, ја се повлачим ако се не вaram 15.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте отишли, Ви сте напустили Вуковар 15.12.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јединица је отишла?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јединица је отишла ваљда 15. јануара 2002.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако некако.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: А да ли Ви знате када се добровољци повлаче из Вуковара после пада Вуковара?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питања. Има Вујовић док год сведок на напусти зграду, биће.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно. Да ли се сведок сећа 19.11. тад кад се вратио из Митровице, да ли се сећа да су неки војници погинули или тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Војници погинули, значи то је из 80. моторизоване бригаде? Да ли се сведок сећа или није било тад ратних дејстава, у ствари боље питање да ли је било ватрених дејстава по његовом повратку из Митровице или су борбе завршене у Вуковару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кад сам се вратио из Митровице?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да ли су још борбе за ослобођење Вуковара трајале или су престале?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ако ме питате да ли се пуцало, пуцало се нон стоп, а да ли је то било борбено дејство према некоме или није стварно не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, да ли зна да је неко, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки војници изгинули.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да су неки војници изгинули?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим ја кажем покушавам да повежем и мислим да сам то повезао али не сећам се због чега сам ишао за Сотин, и то сам покушавао да вам изговорим мало пре, колико се ја сећам било је, али не из 80. моторизоване, него је то колико се ја сећам нека Београдска јединица била.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је била у питању нека Београдска јединица која је у Сотину, где је у Сотину дошло до рањавања неких војника због чега сам ја одлазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема питања за сведока. Тражите ли неке трошкове што сте дошли господине Везмаровићу, Ви сте дошли из Крагујевца и јуче и данас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ништа, добијао сам увек само превоз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превоз, трошкове превоза, за прехрану, исхрану?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим то никад нисам добијао, није ни битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, морате нешто и јести дан је дуг.

Сведок тражи путне трошкове и трошкове исхране, па се исти сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја не знам колико имамо ту из Крагујевца. 1.100,00 динара је тамо и назад, је ли.

Те се исти сведоку, а у износу од 3.200,00 динара ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Везмаревићу, можете ићи. Исплатиће Вам то сад.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могу само да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћемо задржати да ископирамо, да ископирамо, дакле да скенирамо, мислим скенирамо. Очекујемо од Вас да нам пошаљете онај документ о коме сте данас говорили, значи слободно напишите само писмо Окружни суд у Београду, у ствари нека Служба вам да адресу и број предмета и све, па нам то пошаљите једним писмом. Уреду?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Председник већа у 11,50 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12:25 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Машића је ли тако мења Перковић, оптужени Радак сагласан. Ајде, Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би Вас замолио само у вези пошто је Везмаровић ово био па пошто је фришко, пошто је он рекао да је тај Мирко 174 висине, да је нижи од њега и плав, небтино то, али да дате само налог да се измери моја висина пошто сам ја висине 178, а он изричито каже значи нижи од њега, плав, није рањен, али небитно. Сад само још то ми треба, Ви знате да и сведоци сарадници говоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да се мери?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја да се измерим, да дате налог, могу ја тамо да тражим потврду. Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам Ви колико сте високи? Реците нам Ви колико сте високи?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим? 178.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето измерено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад. Па у пресуди сам ја био Мирко, зато Вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок чије смо саслушање планирали, као последње је тражио да се према њему примене неке мере заштите сведока, па ћемо због тога искључити јавност са главног претреса да одлучимо о овоме. Знате.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је председник већа од стране Службе за подршку сведоцима и жртвама овог суда обавештен да сведок чије саслушање је планирано за данас тражи заштиту, те суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да СЕ ИСКЉУЧИ ЈАВНОСТ са главног претреса у даљем његовом току ради одлуке о захтеву сведока.

Констатује се да су из суднице удаљена лица, тј.публика а да је режији наложено да прекине емитовање из суднице у медија центар и судијски медија центар.

Сведок ЈОВАН ДУЛОВИЋ

Потом сведок Дуловић о себи даје личне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дуловићу претпостављам да нема промена у Вашим личним подацима у однос у на ово стање које ми имамо у судском спису, Ви сте овде саслушани пред, у овој истој судници 01. октобра 2004. године је то било, дакле нема промена у овим Вашим подацима.

Са подацима као са записника од 01.10.2004. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока па исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дуловићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором би себе

изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети, или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле у том смислу ништа не смете прећутати, ја Вас само подсећам да сте тада тог 01. октобра 2004. године положили заклетву за сведока, па Вас само подсећам на ту заклетву и на обавезе из те заклетве које су управо у овом правцу је ли у смислу казивања истине и на последице давања лажног исказа.

Кажем Ви сте саслушани тог 01. октобра 2004. године, питам Вас да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Верујте ја сам много штошта заборавио, из целог од тада још и од раније, трудим се да одагнам све то. Прошли пут кад сам сведочио имао сам своју бележницу управо током целог од '91. па надаље. Та бележница је на жалост, из ње сам могао да сведочим и да причам о ономе шта је било и шта имам записано, међутим ту бележницу држи Хашки трибунал и дан данас не враћају ми уопште и не знам како да дођем до ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она Вам је узета од стране кога, Тужилаштва Хашког трибунала?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Хашког трибунала када је било суђење «Вуковарској тројци».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није Вам враћена?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Пре тога је била и није ми враћена иако су направљене копије што ми је чудно да ли њима то треба и даље или је то немарност, углавном нисам, а из те бележнице имам све што сам причао, тако да данас је много штошта сам прво и заборавио, можда неке фрагменте само могу да, а ово оно што сам причао не знам зато што немам бележницу, покушаћу колико могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро по Вашем најбољем сећању, ја Вас питам само да ли остајете при ономе што сте нам говорили својевремено?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па апсолутно, не верујем да се ишта променило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у међувремену сведочили и у предмету «Вуковарске тројке» кажете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: У Хагу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хагу, да ли сте се, па да Вас питам у том смислу, да ли сте се у међувремену евентуално чега присетили што нам нисте рекли, а што мислите да би било важно да овде поновите или да нам овде кажете.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја све што сам знао и што сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам рекли, ево ја ћу само имати пар питања, странке су тражиле да Вас поново саслушамо знате ова пресуда коју смо ми

донели својевремено, укинута је од стране Врховног суда па смо у ситуацији да поново судимо и да неке доказе и да поновимо знате. Па између осталог странке су и поједини окривљени и њихови браниоци су тражили да Вас позовемо поново и непосредно саслушамо у судници, па у том смислу ја нећу имати пуно питања за Вас, само једну ствар да разјаснимо. Ви сте нам рекли да је са Вама то м приликом када Драгица ова, драгица прича у кући Станка Вујановића, када прича ову причу о томе шта се дешавало током ноћи на Овчари, Ви сте нам рекли да је ту био присутан извесни Бранислав Прељић, који је тада, кога сте Ви као младог новинара повели са собом?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо њега у међувремену саслушали, знате ми смо га саслушани још онда у оном прошлом поступку, јуче смо прочитали тај његов записник о том његовом саслушању, он човек не зна ништа тако о чему сте нам Ви говорили, ни за Драгицу ни за неке њене тврдње типа шта се дешавало на Овчари и тако даље и тако даље?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, то сам чуо, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле он не потврђује ову Вашу причу, а требало би практично да нам прича идентично јер оба двојица, Ви сте рекли да је Драгица практично између Вас и он је толико био, Ви нам то рекосте прошли пут, он је толико био узнемирен тим њеним казивањем да је устао и напустио, није могао да слуша више од муке, колико му је мука била?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, тога се сећам, дословце ја сам га повео, пошто је млад био није имао искуства а ја сам већ био увелико у тој целој ствари, и после сам чуо да је сведочио, ја сам и рекао да је он био са мном и да је после тога кад је био салушаван овде рекао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био у Вуковару.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Наводно рекао је да је казао ја знам само да је дошао једног, да је дошао Дуловић сав уплакан и рекао догодило се нешто страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је рекао, ја њега разумем, он је fino избегао све то са тиме, а у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то и да ништа, никакве даље приче није било о томе шта је то страшно и тако даље, ништа.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Тако се он спасао и на неки начин и сведочења и свега тога, отклонио је на један начин а у ствари криво ми је, ја га нисам више видео од кад је отишао у пензију, је ли да и остајем при томе да је ту био и да је ту дословце ми је рекао ја више ово не могу да слушам јер то су детаљи који се памте, и пуно ствари нема више у глави, а ово знам зато

што ми је било чудно да не каже оно што јесте било, него је било тако баш ко што сам ја рекао, уз то ја и казао ја ово више не могу да слушам јер је она улазила у детаље, та Драгица, морам да вам напоменем господине судија, Драгица, гледао сам скоро пренос са Шешелјевог суђења, где један сведок Карловић се презива управо говори о Драгици и о томе шта је радила тамо. О тој истој Драгици за коју као нико ништа не зна, не знам шта је са њом наводно је погинула, али остајем при томе што сам рекао да је то било апсолутно тако. Тај Карловић је потврдио на суђењу господину Шешелју, како су га мучили и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да причао је то нама и у овој судници пре неки дан. Причао је о томе, да. Помињао је и ту неку не Драгицу него Дацу.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Према томе, то је нешто што се памти знате, милион ствари сам заборавио, поготово што немам ово, али је то апсолутно тачно ово што кажем, не би имао разлога никаквот да је он слушао шта прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се, сад тражим у транскриптима, али на брзину нисам нашао да смо ми чули, овде сведочење сведока Радића, који је говорио да он тамо није био присутан а чини ми се да новинар Дуловић као сведок говори да је тамо био и сведок Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у праву сте, у праву сте. Саслушали смо, Ви сте нам говорили о томе да сте у овом смислу не само да сте питали, тако је Станка Вујановића па Вам Станко рекао што Вам је рекао у смислу да није имао довољно.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Својих па је ангажовао пијане Шешелјевце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пијане Шешелјевце, па сад причају околу и тако даље, али сте нам рекли и да сте Ви то, да сте у том смислу разговарали са капетаном Радићем и причали, па Вам и он у том смислу потврдио да то јесте било и да то није добро и да се прича и тако даље. Е Радића смо ми саслушали овде у овој судници, Радић негира било какав разговор те врсте са Вама.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Пазите то није био разговор, то је било у пролазу, исто оно што сам питао Вујановића, питао сам и њега јер сам хтео да пишем о томе, а и писао сам и морао сам управо да чујем обе стране и то је сигурно да сам га питао можда је то било 10 секунди да сам га зауставио у том дворишту где смо били и питао га и он ми је то рекао што је рекао да је дигао руке чини ми се он или не знам и казао исто тако вратиће се, осветиће се, или не знам нешто тако је рекао, само добио сам потврду што је мени било неопходно да би могао нешто да пишем и да поткрепим са нечим што ми је рекао компетентан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он негира да је имао било каква сазнања те врсте, него да је за те догађаје чуо тек знатно, знатно касније, након мислим годину и нешто или две године након тога.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Судија све се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нам рекосте сви су знали тај дан и сви су причали о томе шта је било синоћ?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ујутру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Значи после свега, сви су знали, пазите то је у тој кући Станка Вујановића, односно то је његовог оца дабоме кућа, ту смо седели, сви су седели и причали углавном како се то догађало на, има један део људи који није причао, који је ћутао, међутим ово сам добио потврду што је тачно апсолутно, не би имао разлога да лажем, нити ја имам било шта против иједног од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Даље молим. Браниоци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа ја ћу само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми од кога сте Ви чули да је Прељић другачије сведочио и садржај његовог сведочења овде у судници, ко је то Вама рекао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја мислим да је то било, не могу да се сетим, не могу да се сетим, али да ли је било у новинама то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је другачије причао то него Ви?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је, ја њега нисам видео тада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте већ рекли, зато Вас ја и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, али је било објављено, то је негде писало или ми је неко рекао ко је у судници био овде или тако нешто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је то, кога да сте Ви контактирали?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим верујте ми тачно ко би можда био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, када сте Ви то хтели да пишете, кажете питали сте управо у намери и Радића и не знам ове присутне о том догађају јер сте хтели да пишете о томе, па кажете и писали сте. Ја знам да сте писали `90. и тамо пете, а кад сте ви то хтели да пишете о том догађају?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад сте Ви уопште.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То треба да имам све у бележници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад сте Ви писмени траг о том догађају у виду чланка уопште написали, да кажем јавно обзнанили било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је рекао.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад понављате практично питања.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то рекао. Мислим то је онај проблем стари, је ли, то је стари проблем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово је сад један врло, врло стари проблем. Ви, ја имам један предлог, наиме мени господин Дуловић без дневника, ја сам зато и тражио да буде присутан, без његовог дневника за којег он тврди да је на основу њега сведочио овде и ми прихватили, веће ово исказ, Ви се добро сећате да сам ја предлагао да тај дневник се одмах изузме, скенира, фотокопира и да га имамо овде као «корпус деликти».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Дуловић то није дозволио. То је његово нешто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хашки суд или тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није дозволио, није нам то дао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви знате да по ЗКП-у ако сматрамо да је то доказ и тако даље, да ми то морамо да издвојимо и тако. Међутим, Хашко веће је тај дневник изузело и господин Дуловић је на свом сведочењу, ако сам ја у праву предао када је био позван у предмету «Вуковарска тројка», јер се позивао на свој дневник. Ми сада, Ви сте констатовали да он остаје код свог исказа, а он сведок каже ја се сећам, не сећам, ја сам говорио на основу тог дневника. Ми не можемо да имамо ту констатацију, ми можемо само следећи ја стављам предлог у погледу његовог исказа и примедби да тражимо да нам се достави од Хага његов дневник и да га онда поново позовемо да га саслушамо или сада да нам поново исприча оно чега се он сећа без дневника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се. Слажем се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да нам сада реконструише. Да на исприча како је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, то је онај стари проблем. То је онај стари проблем овог типа кад имамо у судници сведоке које смо већ раније саслушавали по Вашем предлогу, ако сведока каже да нема ништа да дода ономе што је већ раније рекао и да остаје при ономе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е је би молио сад да исприча да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За мене је то довољно и за ово веће је то довољно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте да ми упадате у реч.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, је ли одбијате тај предлог, не одбијате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да завршим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта ми објашњавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не објашњавам ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај стари проблем, кажем Вама и свима другима, онај стари проблем. Ви кажете за Вас није то довољно да констатујемо да је сведок остаје при исказу који је већ раније дао је ли, негод а сведок сведочи из почетка. Уреду прихватам, прихватам, па ћемо сведока Дуловића и све друге сведоке које сте позвали, које сте тражили да чујемо, испитиваћемо и саслушаваћемо управо тако, управо тако «Јово наново». Имамо брзу варијанту, брза варијанта је овог типа, Ви се са том брзом варијантом не слажете. Молим Вас браниоче немојте ми упадати у реч, сачекајте да завршим, сачекајте да завршим. Дакле, кад то није довољно за Вас тако, кад то за Вас није довољно, онда можете сести, ми ћемо сад да саслушавамо сведока Дуловића полако од почетка, све «Јово наново» је ли, и видећемо чега се он данас сећа. Уреду?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, нажалост опет сте буквално схватили, ја нисам рекао за све сведоке. Ви имате овде сведока који вам је сведочио на основу дневника, за тог сведока ја кажем да се сада саслуша о ономе о чему је њему познато, он каже да је заборавио пуно ствари, Ви сте га питали да ли остаје код тог исказа, он каже ја не знам више, ја немам дневник. Дакле, немојте да поистовећујете предлог са другим таквим предлозима и да ја ето то инсистирам па ћемо ми то тако, ја нисам у том инсистирао. Ја само предлажем, ја видим да сте усвојили у погледу сведока Дуловића који је сведочио на основу дневника којег Ви прошли пут нисте изузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево чули сте господине Дуловићу ја сам хтио да то радим мало скраћеном варијантом, је ли, међутим одбрана, бранилац Перковић инсистира на томе да нам Ви поново испричате ону причу коју сте нам причали 01. октобра 2004. године, дакле кад сте дошли у Вуковар, шта сте радили у Вуковару. Схватили смо да сте били дописник.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: «Политике експрес».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Политике експрес», где сте боравили, у чијој кући становали, код кога сте били и каква су Ваша запажања из тог периода?

Наравно занима нас ово везано за ове догађаје којима ми судимо. Ево изволите. То је начин да проверимо Ваше сећање, Ваше сећање без бележнице. Изволите.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па бојим се да ћу ту бити врло скучено јер стварно ја сам се и трудио и настојао и учинио много да све то заборавим, није ми требало у животу уопште то ни да се присећам, а моја сећања су избледела знатно, много времена је прошло од тада, стварно се не сећам. Ја оно што сам испричао својевремено сматрао сам да је то крај и више потпуно сам то елеминисао из главе, углавном неких фрагмената се сећам стварно, ја сам матор човек, али многе, многе ствари сам заборавио, не сећам се то је једно непријатно искуство које сам се и трудио да га се не сећам, у чему сам доста и успео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од када боравите на том терену те '91. године?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Негде од маја, негде крај маја чини ми се да је било. С тим што сам ја повремено као и сви, ја сам тамо имао возача из редакције, одлазио до куће да се пресвучем и враћао се, боравио сам и код породице Пајић, то је породица која је насупрот куће Станка Вујановића, преко пута улице, а боравили смо, често смо спавали и прелазили Дунав и спавали у Оџацима у хотелу. Е сад питајте ме даље, молим Вас, не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. По Вашем сећању.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Опростите само да не заборавим, пало ми је сад, ми смо из Вуковара новинари прелазили што пре до Оџака да би могли да телефонирамо јер тамо није било телефонских веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тамо био још од Ваших колега новинара, сниматеља, не знам ни ја, фоторепортера?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја им знам ликове, али сам стварно заборавио, био је Тома Петернек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био исто у овој кући?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он боравио у овој истој кући?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја сам га виђао, а где је био не знам, знате да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само сте га виђали тамо?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Где је он био не сећам се, можда је долазио. Наравно нисам га виђао свакодневно али је долазио, правио снимке и објављивао по новинама. Не знам где је ко спавао. Нисам тамо, питања су била сувишна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ишли у кућу Станка Вујановића, односно у кућу његовог оца?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Зато што је тамо, тамо је било још новинара који су долазили, сниматеља, ту је било стециште те Суподерице, Доња Суподерица, тако нешто се зове у тој улици Новој, ту је увек било света разво разво и ту смо били, ту смо у ствари могли да чујемо нешто што је, о чему би требало или да снимају, да сликају или да пушу. Е сад било је понекад и по 5-6 новинара који су дошли па отишли, па се вратили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је боравио у тој кући, те сте могли тамо да добијете неке информације, ко је то тамо све?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па тамо је био Станко Вујановић. Била његова невенчана жена која нисам ни знао да му је невенчана, био је отац његов и били су редовно и униформисани и добровољци и ови Шешелјевици, где је био Ланчужанин то је била кућа до куће, тако да је ту увек се ту циркулисало и било људи који су се враћали из акције или не знам одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу ту се могло да се покупе, да се добије информација?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Зато смо тамо и били, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили, да ли сте били у прилици да одлазите са ким на прве борбене положаје што би рекли?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесмо један пут, један пут сам ја ишао. Ја мислим да од новинара још је неко био али не сећам се више то кад је Радић организовао ту акцију, заборавио сам како се зове улица знам да је неки водоторањ или црква нешто је, ту су трајале борбе, ту сам био ја баш онако у првој линији, једно време ту је био Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан Радић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Капетан Радић, да. Било је још неких али не могу да се сетим имена више. Ја тамо имам на пример у том дневнику комплетну посаду тенка који је био ту на лицу места одакле је гађао, да ли је то водоторањ или је црква или нешто тако, то им је био оријентир тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли се сећате кад су завршене борбе у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам. Не знам датум, тамо имам у овоме, у дневнику имам, али сад стварно сам заборавио. Знам само да је падала киша, да су ови остављали оружје које је требало вратити, неки су вратили неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви присуствовали као новинар каквој предаји војника противничке стране?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви томе присуствовали да сте то видели?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не. Био сам присутан тамо код Борова, фабрике «Борова» кад су заробљеници стављани у аутобусе и ишли за Сремску Митровицу, ту сам био, баш ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је кад је пад Вуковара био. Који је датум нисам то забележио, сматао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Вуковарској болници?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам улазио унутра, али сам био кад је Шљиванчанин разговарао, био сам овако, седео сам на једној бетонској огради, а ту је улаз овај када је Шљиванчанин разговарао са представницима из Црвеног крста и када им није дао да уђу унутра, нисам могао ни ја да уђем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то место где Шљиванчанин разговара са тим људима, а Ви седите на некој огради бетонској?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је, ја не знам да ли напред има још неки бочни део болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле то је у близини болнице?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Шта, место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То место где Шљиванчанин разговара са тим?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па како не, то је испред болнице саме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред болнице?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, бочно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Где су излазили ови после на тај улаз и знам само да је била и жена једна, талијанка, Милена Габанели се звала која је доживела фраз када је видела те мртве изнешене из болнице недалеко од болнице где су били изгинули од гранатирања, било је и жена мртвих само пребачено нешто, али по чарапама и патикама видело се да су женске, ту сам био. Хтео сам ја да уђем, има један снимак, има један снимак, у ствари има три филма где се видим ја, ово сам покушавао да уђем у болницу, међутим нисам могао да уђем унутра, само сам видео кад су излазили, било је ту и беба и часних сестара и људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то доба дана кад сте Ви тамо?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не може да буде, то може да буде негде не сећам се више, знам да је био дан, можда два или поподне, имам утисак да је поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После подне?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, мислим, нисам сигуран. Да ли је држао тај чувени говор овим из, који су били у белим мантилима чини ми се, ови лекари без границе су разговарали са Шљиванчанином преко преводиоца наравно кад им је он казао да не може да се уђе и да овде још траје, овде се још гине и тако држао је један говор и није их пустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нам прошли пут кад смо Вас саслушавали 01. октобра 2004. године, рекли овако користили сте се том Вашом бележницом па сте читали из ње: «Овчара болница, 20.11.'91. – 11,30».

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11,30.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је тако, то сам писао на лицу места ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли тамо?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болницу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: А у болницу, у болницу нас је овео Штука, то је био Радићев ко послани, он је био редовни војник на одслужењу војног рока. Е он је имао неки мопед чини ми се или тако нешто, али нас је он одвезао не би знали ми од куће Станка Вујановића да дођемо до болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме вас је одвезао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме вас је одвезао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Пешке смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ми смо пешке дошли, а он је ишао мопедом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте аутомобилом неким ишли?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не може аутомобилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке, а он тим мопедом неким?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па да, али је он ту био полако возио колико се сећам и показивао у ствари формирала се већ група која је можда неко од њих је и знао где је болница, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од куће Станка Вујановића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па не сећам се право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Знам само да није то било нешто да се пешачи нешто дуго. Колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Штука био обучен тада?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Војничка униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, да, он је војник био, носио је стално униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовна војничка униформа или нешто посебно, зато Вас и питам?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам ја колико се сећам да је носио униформу све време. Не знам да је био обучен овако, не сећам се. Али да је

вероватно би запамтио да је имао нешто друго сем блузе војничке и панталона, не знам можда су биле и фармерке, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био са Вама од новинара ако се сећате? Новинара, извештача, фоторепортера?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Том приликом стварно не знам ко је био, било је ту и странаца испред болнице, новинара, знам да је био неки Француз па смо мало процављали док је држао говор Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штука нам је рекао да вас је он одвео до болнице 19. Ви сте овде забележили 20.11. – 11,30, а он нам каже да Вас је одвео дан пре 19.?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја би се пре пуздао у то што сам ја написао, имао сам сат увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у Вашу бележницу бележили ствари онда кад су се дешавале?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или накнадно по њиховом дешавању па да направите неке прибелешке?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ту нисам имао разлога да се, да не напишем одмах на пример то чим је датум то значи да је то било тад, не верујем да сам се пребацио у датуму, али те слике имам у глави о томе знам само да нас је водио а сад ево видите нисам ни знао колико је сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То што сам писао за болницу, то би се поуздао у то што сам написао, а то што Штука каже било би чудо да сам промашио датум. Ја сам написао то што јесте, ако сам се можда ја пребацио у датуму, што не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е а кад сте били то у тој фабрици обуће, рекосте ли или тамо где сте видели да су заробљени?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад су се предавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад су се предавали, кад су у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремају аутобусе и одвозе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај боравак у болници, да ли је то тог дана, да ли је то претходног дана, да ли је то сутрадан?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Може да буде истог дана, али то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том смислу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, то се не сећам, али може да буде највероватније истог дана можда или сутрадан али углавном су борбе престале биле, е тачно датум ја кажем вам ја се поуздавам у то што сам написао, и верујем да је то тад било не слутећи да ће то доћи до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нам овде рекосте да се са Штуком нисте вратили од болнице, него да сте са неким Жикицом Јовановићем из «Експреса».

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, фоторепортером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте отишли до те фабрике ципела?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Е онда је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту били припадници, затворени припадници хрватске војске и ту су их товарили у камионе и наводно рекли да их воде за Сремску Митровицу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ту био аутобус, па улазе унутра су Хрвати са оним ознакам, чак и машину.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, јесте. Знам један детаљ, ту је био и тенк један и онај возач који је улазо закачи док је улазио унутра и опали метак и рани себе у ногу, то су ствари које се памте овако јер није било пуцњаве друге него је то из нехата. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се даље дешава везано, каква су Ваша сећања везано за те догађаје на Овчари?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: На Овчару се није могло, бар новинари нису могли никако. Излазили су из болнице, још ми нисмо знали где они иду и где, знам само да улазе у аутобусе, не у оне тамо где је фабрика ципела била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Него са улазне стране, значи са главне од улице ту су стајали аутбуси и ту су довођени и улазили људи унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели те аутобусе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па ја сам био ту поред аутобуса кад су они улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: И одлазили за нас незнано куд. Причало се да, неко је причао да су то аутобуси, заправо да, подсетисте ме, Шљиванчанин је причао да су Хрвати послали 20 аутобуса да одведу заробљенике у Хрватску, што је било нетачно па смо можда мислили да је то то, нисмо знали уопште где иду, где иду ти са тим људима. Тек касније смо сазнали да је то у ствари негде не у Хрватску него не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било аутобуса по Вама и ко је ту?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим? Ко је улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је улазио у те аутобусе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Цивили нама непознати бар. Било је највише 3 аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: И они су одлазили, ми нисмо знали где иду, ми смо тамо питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро цивили.
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете цивили?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, цивили. У те аутобусе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старије животне доби, млађи, мушкарци, жене, деца?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Све редом, све редом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Било је и жена и мушкараца и нисам видео униформисане људе који било коју униформу имају да улазе у те аутобусе него да су то цивили били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, докле су ишли, где су ишли, то ни дан данас не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су ти аутобуси, где видите те аутобусе? Нисам Вас добро схватио.
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То ја поред аутобуса, улазе људи унутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где они стоје? На улици?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Они стоје испред, овако је улица, овако је болница, они су ту тачно преко пута чеоног.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеоног, је ли то главни улаз у болницу?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Ја мислим, ја нисам улазио, ја сам био са ове бочне стране што вам причам где су излазили људи отуд, па био сам и тамо да погледам шта се догађа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е добро. Каква су Ваша сазнања везано за дешавања на Овчари, по Вашем најбољем сећању.
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па кажем Вам ми смо јутро после тог догађаја на Овчари, односно стрељања чули за то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то кад сте Ви чули.
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је оно кад причам са.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам то у односу на овај Ваш боравак у болници, кад је то?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам ја боравио у болници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то , у дворишту болнице, ово сад о чему сте нам причали да сте били код болнице?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу тачно да Вам кажем да ли је то истог дана, сутрадан или пре тога, али можда буде највероватније да је то сутрадан по томе, или не, не бих могао да Вам кажем тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је то дакле што Ви сазнајете, шта сазнајете, од кога сазнајете?
СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ту сазнајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазите, ко је са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Самном је у тој највећој просторији у кући, највећој просторији, код оца Станка Вујановића, ту сад седе и овај Павловић, чини ми се да се презива, тај из Смедерева, знам само да је то, то је било, тад је слава нека била тог дана, нека слава, црквена слава, е, то јутро сазнајемо, јер причају сви, Драгица, овај, онај, највећи део ћути, али ово двоје причају Драгица и тај из Смедерева, заборавио сам како се зове, Павловић тако нешто, чини ми се, нисам сигуран, и причају како су их, шта се догађало на Овчари и како је и Драгица причала како је и она учествовала и да је и она убила не знам колико. То је у соби, у кући Станка Вујановића, где има, е да ли је код, овамо код породице Пајић, преко пута, или, сад не могу да се сетим. Кад су ми ово двоје, прво једно па друго причали шта се догађало на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам кажу, шта причају?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Плаче, цвиле и кукају и тврде да нису пуцали на наше, то сам колико се сећам, тако нешто. То причали онако са, да не кажем грозно је, али кажем са апетитом како их је убијао, и да то прича, слично прича и тај Павловић. Тад сазнајем управо за то да се догодио масакр на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте тог 01.октобра 2004.године, да у Вашим белешкама стоји да пише «важно». У ноћима између 19. и 20. и 21. новембра, територијалци Вуковара, Станко, Даца, капетан Рале и остали ноћу изводили и стрелјали заробљенике, заробљене Хрвате који су осумњичени за убиства. Место ликвидације је Овчара, у згради запуштен салаш у насељу, у загради, у загради, да је то у Вашим тим белешкама?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У загради, запуштен салаш у насељу Петрова гора и више њих који су то чинили причали нам јавно, нарочито један крупни брадоња из Смедерева, има још два брата чини ми се рече да је црногорац, пуши на муштиклу, слава му је управо била Свети Арханђел, па каже синоћ смо их од 17 до 01., убијали, од седам до један ноћу убијали на Овчари и моле, плачу, тврде да нису пуцали у наше. Детаље ми причала и Драгица из Новог Сада, има око 35 година, црнка, и тако даље. Али сте Ви нам рекли том приликом овако, да Вам је овај брадоња из Смедерева причао то у кући Пајића, а касније да Вам је ту исту причу сличну причала Драгица у кући Станка Вујановића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нису били заједно, сад ја не могу да се сетим дал је једно било код Станка, друго овамо, али очигледно, нису били обоје заједно кад су то причали, него сам ја водио два разговора, али где, са којим, да ли је то у кући или овамо код Пајића, код Пајића су свраћали исто сви на кафу, на ракијицу, а то је кућа преко пута куће, не бих могао да се сетим,

нисам сигуран. Где сам то причао, да ли сам разговарао са њима, да ли, у ствари нисам ја разговарао, они су ми причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и онда кажете да сте после разговарали са Станком, након ове приче са Драгицом?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте онда разговарали са Станком?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је исто све било, али нисам ја седео са њим па разговарао, то је било у пролазу малтене речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па добро, у том смислу, разговор?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Шта то урадисте. Да, урадисте, онда ми је то, нешто ми је рекао, чини ми се да је, не знам без оптужнице шта је рекао, не оптужнице, без дневника, чини ми се да је рекао нисам имао друге, него ове пијане шешелјевце и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Андрић Ивица?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ивица Андрић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Звани Ћетић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта нам знате о њему рећи?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па оно што знам, и што сам. Ајде што знам, него што сам стеко утисак да се ради о чистој патологији, момак један који је држао банку тамо, а избегавали су га сви, био је углавном припит, млад, нисам понео, да сам знао имам његову бележницу, коју ми је давао са разним и писмом мајци које је писао и имена где је радио, и колико је зарадио, е он ми је, да, он је очигледно био на Овчари јер је прстен један, овако извадио, руку, оне панталоне, знате са стране џепови, па је заватио прегршт овако прстења, ланчића и свак, и онда је поклондио, не сећам се којој женској особи. Чини ми се да је то била жена Станкова, па ето каже да те, па јој окитио тај ланчић око врата, па се онда било, то је било мучно, била су два официра која су ту седела, све се догађа у кући Станка Вујановића, па је онда њима ставио по прстен, они су ћутали, седели овако, нису одбили. Онда је мени хтео, пружио, узми шта оћеш, а држи руку овако, са тим предметима, не знам како ми је пало на памет да му се захвалим, али да имам алергију и чим би ставио прстен, било шта метално, да би добио алергију, тако те сам то ескивирао, и нисам узео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад се то дешава?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То се догађа после Овчаре, непосредно после Овчаре, немам, јел ту нема, ако немам датума, онда, то је или сутрадан или истог дана после стрељања, или следећи дан, али је највероватније одмах после Овчаре или сутрадан после Овчаре, не знам, заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у односу на ово што Вам причају, време кад Вам прича овај из Смедерева у кући Пајића, односно ова Даца, у кући Станка Вујановића, да ли су то исти тај дан или неки други?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам тачно не могу да се сетим, да ли је то било истог дана, односно одмах по стрељању на Овчари, или следећи дан. Ја мислим да је то истог дана, мислим, нисам сигуран. Ја чак не знам ни кад сам отишо са Овчаре, после предаје ваљда, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.октобра 2004., рекосте нам, кад сам Вас то исто питао, рекосте «то се дешава увече после тог масакра на Овчари, претходног дана је то било, сутрадан ми то прича, колико се, ја мислим да нисам прецизно забележио када се то догађа, да ли 20., или 21»?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да се сетим верујте, личи ми да је то одмах, било је вече, то значи да је по стрељању сутрадан је та прича била и то са Ђетићем, мада сам њега виђао и раније, али ово са тим накитом, мислим да је то. Да, није могло да буде другог дана, него одмах по, после тог догађаја на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ми остаје нејасно?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно, откуд то Ваше закључивање, ајде добро, схватио сам за овог брадоњу из Смедерева и за ову Дацу, они су Вам рекли да су били на Овчари, шта су радили, причали су, износили су детаље тог типа, али остаје ми нејасно за овог Андрића, откуд то Ваше закључивање да је он био на Овчари?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Он је сам причао исто тако, да је он био на Овчари, да је пуцао и убијао, сад то прича је једно, али кад је показао онај пуну шаку ланчића, прстења, бурми, било ми је јасно да то није могао да скине нигде другде него на Овчари. Мислим то је мој закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле, он је то и причао а и?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: А и причао, да, да, причао, увелико с тим се онако поносио као и ово двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Представите се колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок може да се сети, да ли је том приликом када је он слушао тај разговор где прича Драгица шта је било и како је било, и када је ту с њим био тај новинар млађи, за кога он каже да се презива Прељић, да ли је том разговору присуствова и тај фоторепортер који је тада био тамо, евидентно, Томислав Петернек?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, није, колико ја знам, није сигурно био, то кад смо разговарали није био близу, бар га ја нисам видео, Тома Петернека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био или није био, нисам Вам разумео сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био, добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче ја немам питања, али бих молио за дозволу да напустим суђење, колега Бојан ће ме мењати до краја данашњег претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз сагласност оптуженог Љубоја, и кога сте Ви оно мењали још, Ковачевићку, па онда Милојевића? Добро. Даље питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте данас рекли да имају три филма, где сте Ви снимљени испред болнице. Одакле Вам та сазнања о та три филма, ко је снимио, где, кад, како?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја знам за један филм који се зове «Жуте осе, ратни злочин», а ово сам гледао на телевизији неке снимке где сам препознао себе. Ко је снимио, кад је снимио, ја то не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја нисам схватио овај филм «Жуте осе» и кад сте причали, причали сте да има три филма, те Вас је председник већа питао о болници где се Ви видите, испред болнице, ајде нећемо рећи у болници?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, тај филм постоји на не знам којој телевизији, препознатљив је јер по томе што сам ја све време носио наранџасту перјану бунду једини до овде и нисам хтео да обучем ништа друго него да нико ме не би гађао као цивила, у томе сам тако мислио и нисам хтео, терали ме да обучем униформу, предлагали а ја нисам хтео. За тај знам ко је правио «Жуте осе», јер сам ту учествовао. Наравно то се догађа после Вуковара.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је играни филм, документарни, играни, шта је «Жуте осе» то сте Ви правили?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је документарцац.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не питам Вас ја, ја Вас питам сада о «Овчари», «Жуте осе» и «Зворник» то ћемо на другом суду, него овде на «Овчари» да ли има само један снимак који сте Ви видели или више снимака где се Ви видите различити?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не могу да вам кажем стварно не сећам се, не сећам се, нисам ни знао да сам, тек су ми неке колеге које су имали филмове и правили нешто од филмова па онда ме препознали, али не бих, не могу да се сетим, не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте само тај један, једини пут, кад кажете да сте видели Шљиванчанина и ове у белим униформама, ове лекаре без граница, да ли је то само тад сте били у болници? Да ли сте долазили пре тога испред те болнице и да ли сте долазили после тога испред те болнице?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, нисам пре ни долазио, нисам раније долазио и то је био један, једини пут кад сам ја, колико се сећам, био испред болнице.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се сећате шта сте радили дан пре тог доласка до болнице?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Колико је прошло – 16 година, не сећам се стварно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта сте радили сутрадан по том кад сте били у болници?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: После болнице шта сам радио?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па мислим да сам тад ишао тамо где су се предавали, односно били су већ затворени само су улазили у аутобусе за Митровицу, мислим да је био исти дан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам Вас схватио аутобуси за Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ови код фабрике обуће?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Код фабрике обуће да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је? А реците ми, колико сам Вас ја схватио Ви сте видели неке аутобусе и код болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три аутобуса је ли тако?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Два, три, нисам сигуран.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли знате где су ти аутобуси отишли, ко их је возио?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не. Знам само да су улазили цивили, а где су отишли нико није знао, бар ја нисам знао где су отишли. Нико нам није рекао где иду.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли знате за долазак Венса у Вуковар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сајруса Венса?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сајруса Венса да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Хенри Венс, али је то много раније било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сајрус Венс и?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Сајрус Венс је нешто друго, не знам. Ја се не сећам уопште, сетио бих се да сам имао или га видео и нешто чуо био. Нисам сигуран.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да се вратимо овде, ја нисам сад схватио, не знам председник већа Вас је питао имамо три разговора која наводно говоре, како Ви кажете о «Овчари», где се хвали та Драгица, где се хвали тај наводно Павловић из Смедерева, где се хвали Ћетић. Е сада, да ли су то три одвојена разговора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад кажете разговор то можда буде измењене или неизмењене реченице између мене и неког или евентуално.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је све присутан том разговору? Ево ја ћу Вас сад питати овако:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то су одвојени догађаји.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су одвојени догађаји. На ово подсећање моје, у односу на саслушање пре 4 године, сведок је потврдио то да су одвојени догађаји.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте. Ево сад овом првом догађају, колико сам схватио, прво разговарате са Павловићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, у кући Пајић Милке.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се, знам да сам разговарао, а с ким сам прво разговарао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли знате ко је присутан том разговору кад Ви кажете то, кад Вам Павловић то прича?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ко је био ту?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Само ја, колико се ја сећам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само Ви? Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Колико се сећам, можда је још неко био а да ја нисам знао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми кад са Драгицом разговарате, кад Вам она то прича, хвали се, каже како су они тамо цвилили, молили, кукали, да ли је неко присутан?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Само за столом седимо ја, Бранко Прељић и Драгица.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја мислим у кући Вујановића, ја мислим, зато што сам разговарао и са Павловићем, али имам колико се сећам, чини ми се да сам с Павловићем разговарао у кући породице Пајић и да каже састајали су се ту на кафи, а са Драгицом за столом код оца Станка Вујановића, мислим, не могу да се сетим тачно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И био је присутан само Прељић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми са Ћетићем?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ћетић је исто, са Ћетићем знам, то је у кући оца Станка Вујановића.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када? Да ли је ту неко присутан?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Он се јавно то.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја Вас питам.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам, не сећам се стварно, покушавам да се сетим.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ћу Вас ја подсетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Нада ту, пошто рекосте да јој је дао ланчић?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих другачије то формулисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То су два одвојена, није то истовремено, нисам ја разговарао прво с једним, па с другим, па с Ћетићем, с Драгицом па ово у низу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него кад разговарате са Ћетићем питам Вас да ли је.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Он прича кад га ја слушам господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, слушате ту Ћетићеву причу да ли је ту Калаба Нада, јер рекосте да јој је он дао ланчић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Он је звао «сестро», тачно, подсетили сте ме, «сестро, имам нешто за тебе», окачио је тај ланчић неки око врата.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А кад је звао официре. Дозволите да га ја испитам председниче већа. Ја не бих то тако формулисао како сте ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад будете овде сели онда ћете формулисати како хоћете, а Ви ћете формулисати онако како ја то тражим од Вас, немојте молим Вас браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јер ми Ви овде онемогућавате да дођем до материјалне истине јер бих га ја подсетио да је пре 10 минута рекао да је, на Ваша питања, да је био Ћетић, да су била два официра и да је била Нада Калаба, овде су сви то чули и ја бих га сада питао зашто је пре 5 минута рекао да су били присутни Нада Калаба, два официра којима је давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја ћу Вам стварно узети реч, ја ћу Вам заиста одузети реч. Ако ћете Ви да узимате моје прерогативе, онда мени остаје једини начин да се браним од Вас тако што ћу да Вам узем реч и зато поведите рачуна о томе како се понашате у овој судници. У реду, у реду? Наставите.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оппростите молим Вас, ја стављам примедбу, не желим да постављам питања Дуловићу јер ме пресецају овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш проблем.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И очигледно да сте заинтересовани на свака моја питања Ви ме сечете овде. Нисте обезбедили прошли пут дневник, то смо тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања још сведоку?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања сведоку?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одбијајте моја питања, али ми немојте отимати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу да радим па и да Вам отнем питања ако нађем за сходно.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате и веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам овде браниоче да се старам о томе да се ствари, што би рекли, свестрано расправе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па расправљајте председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако будем инспирисан Вашим питањем, дакле, будем инспирисан Вашим питањем да сам питам нешто сведока, то ћу наравно да искористим у тренутку када то сматрам за сходно и немојте, немојте да себи узимате за право да се томе противите, да на то стављате примедбе и тако даље. У реду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, Ви мени кажете да ја не смем стављати примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер то сматрам, молим Вас, јер то сматрам кршењем, сматрам да на тај начин кршите ред у овој судници, па Вас опомињем због тога. У реду?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја кршим ред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас због тога опомињем.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па председниче већа, не можете Ви мене опомињати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без расправе молим Вас браниоче, немојте да расправљате са мном.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па Ви расправљате са мном. Одбијте ми питања. Ја сам ставио примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам ставио примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које питање браниоче?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па Ви полемистете са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли поставили питање?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја сам ставио примедбу Вама, на Ваше постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ставили примедбу на моје питање?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, јер сте га формулисали тако сасвим другачије. Овде су сви сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ја сад да радим с Вашом примедбом, шта очекујете од мене, да је уважим?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, ставили сте примедбу, ево ставили сте примедбу, имате ли питања?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да се тако нешто у најмању реку не понавља председниче већа. Ја стварно нисам малициозан, Ви имате уставна

овлашћења и по ЗКП-у, имате првостепену одлуку и до пре 10 година председник првотепеног већа Окружног суда је изрицао смртне казне, ви можете да изрекнете овде казне 40 година, то су Ваша уставна овлашћења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, о чему Ви причате?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али ми не можете забранити да ја не могу да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па стављајте примедбу браниоче, ставили сте примедбуј и питам Вас да ли имате питања, губимо јако пуно времена браниоче захваљујући Вама. Сви ће Вам у овој судници рећи и Ваше колеге браниоци ће Вам рећи, сви ће Вам рећи јако пуно времена губимо захваљујући Вама зато што хоћете са мношћем нешта да расправљате, зато што сматрате, не знам ни ја шта, да ја нешто имам против Ваших клијената, против Вас лично итд. Немојте браниоче на тај начин да полемишемо. Изволите ако имате питања поставите питање и крај приче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, Ви сте сад овде изнели да ја имам некакав анимозитет према Вама. Ако Ви имате такав утисак у одбрани мојих права онда ћете бити субјективни према мени. Ако ћете бити субјективни то ће бити опет један од разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, уопште нећу да Вас слушам више, заиста узећу Вам реч, узећу Вам реч. Да ли имате питања за сведока?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет имате примедбу. На шта имате сад примедбу?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па на начин како сте ми узели питање. Имамо питање. Следеће је питање зашто сте малопре спомињали да су била присутна два капетана том разговору, а сада то нисте споменули?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ком разговору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ђетићем, са Андрићем? Рекли сте да су била нека два тамо капетана или тако нешто?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, али Нада Калаба она није била ту, он је њу позвао да дође па јој дао ланчић, окачио и она је отишла.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ова два капетана?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па она су била ту, ја не знам после шта је с њима било.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, али Ви сте рекли кад Вам је он то причао и да је то, да није нико био а претходно сте рекли да су била два капетана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао није нико био, него је рекао не знам ко је био, па га Ви сад подсећате да је малопре, пре 10 минута рекао да су била два капетана.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ћу га ја питати. Да ли је то било пре овог разговора са Драгицом или после?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад сте Ви поново видели Ћетића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете да определите?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, не могу да се сетим уопште.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад сте поново видели Ћетића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Он се стално мувао ту. Не знам када или га није било, кад дође ту он се мало шетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где, кажете стално се мувао ту, да ли знате где је боравио, где је спавао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, то за многе људе који су тамо били ја не знам где је ко спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај из Смедерева?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: А он је се декларисао као Шешелјевац, они су суседна је кућа где је био тај Ланчужанин и та формација Шешелјеваца, одмах до куће Станка Вујановића са исте стране, мало можда педесетак метара даље. Он је био Шешелјевац колико су га сви звали и колико су, с чиме се он поносио, тај из Смедерева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Ћетић Андрић?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам Ћетић. Ћетић, жао ми је што нисам понео, то сам сачувао ту бележницу његову, блокчић један да је писао разноразне будалаштине, доскочице неке и тако. Не знам где је он спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у којој јединици је припадао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате? Добро.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ни то не знам, знам само да је било људи, то ми је остало у сећању, дошла су два овако стамена Црногорца, били један дан, што ме је онако и рекли јавно ту, мртви хладни, каже: «ми смо дошли овако да ратујемо, ми идемо», на шта су ови казали «у реду» и они су отишли тако да требало је да буду добровољци вероватно, тога се сећам баш зато што то ретко се догађа.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви одлазите из Вуковара?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Молим?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви одлазите из Вуковара?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Падала је киша, па можда, не могу да се сетим, можда имам и записано, прошло је колко 16 година, кад сам отишао – знам само кад су предавали на улици оружје неки, а неки нису, то је значи кад је пао Вуковар и кад су одведени ови заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у односу на ове догађаје о којима нам причасте данас, које у ствари нас занимају највише, у односу на те догађаје колико сте још остали у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Један дан уврх главе, можда сам и исто вече отишао кад су се растурили, када се то повукло.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви са неким од ових троје лица правили интервју?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Троје лица? Које троје лица?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што сте споменули?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Која лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово троје?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ових које сте Ви споменули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгица-Даца, Павловић и Андрић па пита Вас бранилац да ли сте правили новинарски интервју?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, колико знам интервју захтева да седнете да се прича дуго, па да се постављају питања па да се бележе одговори и тако, то није време за интервју.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, нисте имали никакав магнетофон, ништа нисте бележили?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Магнетофон?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, диктафон, како хоћете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нико није имао магнетофон колико ја знам. Не, нисам имао магнетофон.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад Вам је следеће питање. Кажете да сте чули од овога Ђетића да је делио то злато, да закључујете, да претпостављате да је то било на Овчари, да су то предмети кривичних дела, да Ви то не желите због алергије да узмете, да тако кажете, реците ми то се све догађа у новембру, не знамо датум који је, кажете да то пише у књижици. Када Ви први пута обздањујете или јавно или приватно или службено лице било које – полицију, војно лице, да кажете слушајте тих троје људи су ми рекли и ово што кажете да су цивили, да су убијани били итд., када Ви то први пута осим у оном чланку у којем сте то описали што сте писали, када Ви први пута неком то спомињете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Спомињем, кад неком спомињем?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад спомињете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад разговарам са неким?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, кад пишете то? Да ли пишете, да ли разговарате, да ли пријављујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, полако, полако, разбијте то на више питања шта? Да ли када службено неке прича, да ли када неслужбено са неким разговара, да ли када о томе пише, дакле шта?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И једно и друго и треће.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, нисам никад ником пријављивао. То не зато што сам мислио да је то не знам шта, пишем касније. Тад сам радио у

«Политици експрес» где то није могло да изађе а касније сам писао уредно датуме.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми зашто то у «Политици експрес», јесте ли Ви дали такав чланак где сте рекли извршено је не знам ратни злочин, побијено је толико и толико. Да ли сте Ви дали било када тај чланак Вашем уреднику и да Вам је он рекао не, то нећемо да објавимо?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не. Ја сам слао извештаје који су били касапљени максимално, додавано, тако да то није ни излазило у новинама. Понешто само што није тако драстично да пишем о томе, углавном нису излазили ти текстови, тек много касније пишем о томе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми сазнали сте да је почињено кривично дело, нуђени су Вама предмети, знате ко су три лица?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па знате ли Ви какво је стање било тада у Србији? То је било немогуће, нема шансе да буде штампано.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не штампано, пријављено, анонимно пријављено на било који начин службеном лицу, новинар сте, знали сте неког из полиције, било коме?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли знате разлоге?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Знате да је то илузорно причати јер се тад писало увелико о херојској победи.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па и Ви сте о томе писали, ја Вас не питам, ја Вас питам ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите да сведок објасни браниоче.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То није било време једноставно кад се о томе писало, нити је могло да изађе.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О пријављивању кривичног дела Вас питам?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: О пријављивању? Па то су знали много већи људи, односно надлежнији о томе, што би ја ишао да пријављујем нешто што се догодило.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одакле Вама сазнање? Ко је Вама то рекао да су ти људи знали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули сте, рече да су у кући Станка Вујановића сви сутрадан о томе причали.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ко је од тих надлежнијих органа с ким је он причао који су то знали?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, нисам разговарао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је знао Аца Васиљевић за то?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: О чему?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ацу Васиљевића сам упознао после свега тога.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па да ли Вам је рекао да је он знао за то што сте Ви њему то причали?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Мени се чини, нисам сигуран, да ми је доста времена после тога Аца Васиљевић причао да није био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да није?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да није био у Вуковару у то доба.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми овај дневник што сте добили Ђетићев, ту свеску, кад је он то Вама дао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Дао ми је једно вече тамо код, полупијан онако.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Полупијан?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто Вам је дао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Вуковару?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Откуд знам, зато што су ту биле, има наћићу па ћу вам послати, донећу вам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не требате мени, мене то не интересује.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ту има неке пословице, човек је на пример два пута срећан, први пут кад се ожени, а други пут кад му умре жена и тако нешто.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Ви кажете он је писао о мајци ту, о овоме?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не о мајци, ја сам рекао да је писао писмо мајци у том блоку, а да ли га је послао или није.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто он Вама сад даје тај блок?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То би морали да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта каже, откуд знам био је пијан.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је објаснио зашто – чувај ми то, напиши чланак о томе?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Због овога што сам ја казао супер ти је ово кад ми је то прочитао, онда ми је то показао ево ти ово, то ми је од ђеда остало и не знам од кога, да је његов писао, тог свог ђеда пословице и неке тако ствари.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли овај Павловић, ова Драгица и Ђетић, да ли су они знали да сте Ви новинар кад су разговарали са Вама?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па јесу, шта би друго радили, како бих се представио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, представили сте се њима као новинар?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па нисам се представио, није ме нико ни питао, а претпостављају да оно, пошто су видели да сам новинар, не само ја него и сви остали новинари који су долазили и фоторепортери.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Ваш је закључак да су они знали да сте Ви новинар?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви са тим људима знали од раније?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не. Никад никог нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Драгицу, ни Андрића ни?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, па нисам био, то ми је први пут да будем у Вуковару и не познајем те људе, тамо сам их упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро тамо сте их упознали, али кад кажемо од раније мислимо од раније у односу на овај дан кад Вам причају да ли сте претходних дана, недеља, да ли сте имали прилаику да контактирате с њима, да причате о било чему, да их упознате на било који начин?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не, само што сам претходних дана исто њих виђао а да сам причао, можда сам измењао пар реченица са некима али нешто битно нисам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па то Вас питам да ли сте их познавали од раније, у том смислу од раније, а не од пре рата?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми овог Шљуку кад сте га први пут видели и кад га последњи пута кога он спомиње? Ви сте питали за онај дан.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Кад сам га упознао? Па упознао сам га тамо као и сви у кући оца Станка Вујановића, то где се све догађа што прича, ту сам га упознао, нисам много причао с њим готово ништа, оно кад нас је повео у болницу, дотле нисам.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А како долази до тога да Вас он води у болницу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не мене, не води мене, води целу групу, ко год је био тамо у кући Станка Вујановића, онда су пошли још не знам 4, 5, 6, не знам нисам их бројао, фоторепортери и отишли пред болницу.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е реците ми, сад тамо испред болнице да ли Ви њега још видите тог Шљуку?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад га видите после тога?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Мислим, не знам тачно, можда сам га видео, можда нисам, нисам томе придавао пажњу јер је то било готово све, није више било занимљиво.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли га видите касније?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам, можда сам га видео, можда нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније господине Дуловићу, мало ближе микрофону.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам, можда сам га видео, можда нисам, нисам придавао пажњу томе, нисам ја имао шта с њим да причам ни са свима тако да се апсолутно не сећам. Мислим да га нисам видео и ако сам видео нисам разговарао са њим нешто.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је неко од ове двојице официра који су били присутни за време разговора са Ћетићем можда Саша Бојковски, то је спомињао сведок прошли пут?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Може да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте прошли пут помињали управо тако Бојковић или Бојковски, сад више нисам сигуран.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли се сведок познавао са Сашом Бојковским пре тога? Да ли зна ко је он?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не нисам знао никог, ни Сашу ни било кога.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Не мислим пре, кад кажем пре не мислим пре догађаја у Вуковару, него пре те вечери, пре овог догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него пре овог догађаја, пре ове приче?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам разумео молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали капетана Ралета?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Пре Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пре Вуковара, него пре ових дешавања у ситуацији да Вам људи причају, да са њима причате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали, дакле, у том смислу пре и овог Бојковског?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Знам за његово постојање да је био тамо.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли може да идентификује ту двојицу, значи да ли знате ко су та двојица официра по имену и презимену који су били тамо или нисте сигурни или не знате уопште?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не бих знао. Чини ми се да су били артиљерци, чини ми се, али се не сећам више. Ако немам записано тамо онда не знам. Не знам тамо није било упутно питати неког ко је и шта је.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја бих предочио сведоку само текст који је написао 1995. године и објавио у «Времену» који је више пута овде био споменут, који се зове «Крвава прича», где у датуму 13. новембар 1991. године цитира капетана Сашу Бојковског. Прво говори шта каже Шешел, па онда шта одговара капетан Саша Бојковски. Ја из тога закључујем да он зна ко је капетан Саша Бојковски, па ме чуди сада да не зна када му се предочава

да је можда тај човек био присутан и да је то сам спомену да каже да не зна која је та особа или да није сигуран да ли га познаје. Према томе, ја још једном питам ако може да се изјасни да ли га зна, ако зна ко је и да ли је био присутан приликом тог разговора са Ћетићем? Ако је потребно да цитирам шта је у тексту који је сведок Дуловић написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сви смо ми једна армија», - каже Шешељ. «Али чија?» - Пита капетан Саша Бојковски. Војвода као да је пречуо питање, наставља: «Нема пљачкаша, алкохоличара, ексцеса, итд.»

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, из овога се да закључити да Ви знате ко је Саша Бојковски итд., али је питање браниоца у овом смислу било јер Ви сте оставили резерву да ли је том приликом кад Вам Ћетић ово прича и кад Ћетић дели то или покушава да Вам да то прстење, злато да је ту присутан и тај Бојковски па остављате ту резерву је ли био присутан или није, а очигледно је да га знате? Намеће нам се да га знате, јер сте ево 1995. сте писали о њему и о разговору са Шешељем?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да. Не могу да се сетим. Покушајте молим Вас конкретно питање како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не можете да се сетите, у реду.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да ли знам ко је Бојковски, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли везано за ово, да ли је он био присутан кад Ћетић, кад Андрић прича ту причу коју прича или не?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам сигуран да је, не знам да ли је то Бојковски, да ли сам га именовао или нисам, може лако да буде да нисам ни знао како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у бележници то има евентуално тако што?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па морао бих да погледам, не вреди, али немам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ја цитирам оно што сте Ви рекли 01. октобра 2004. године. «Тај Ивица Андрић, он је учествовао у том стрељању на Овчари». – То Ви говорите нама овде. «А то закључујем, сам је причао припит и ту била су два официра да ли Бојковски или, имам записано. Он је дошао онако и почео да пуца и да се размеће, а онда извукао, завукао руку у џеп од панталона војничких, са стране џепови и каже Нади 'оди сестро да ти нешто поклоним'.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем, оставили сте ту резерву да ли је Бојковски био или није био.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Очигледно нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте онда имали бележницу, али нам је остало неразјашњено и бојим се да то извесно у бележници тој нема. Добро. Наставите даље.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када сведок сазнаје за идентитет тог Павловића, од кога првог сазнаје заправо за догађај на Овчари, како сам каже? Када, како, од кога сазнаје сведок да се он зове Павловић и ко је?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је очигледно да ми је рекао то и да сам од њега, да причао је и да има још два брата, после ми је, колико се сећам, причао како имају у Смедереву аутомеханичарску радионицу. Ако сам написао име и презиме то је могао само он да ми каже, никако од неког другог.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: А јесте ли записали то име и презиме у бележницу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не. Тек касније сам сазнао како се зове.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Па то сад питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питамо?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако сте сазнали како и од кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније, касније у односу на шта, у односу на Вуковар?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: У односу на, да у односу на Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остаје заиста нејасно кад и како Ви то сазнајете за име тамо неког добровољца, резервисту, војника, не знам ни ја што је већ, рекао бих да је добровољац у овој Ланчужаниновој јединици јер рекосте да је тамо био, како то да сте Ви то сад напустили сте Вуковар, човек је из Смедерева, Ви сте из Београда, како Ви то сад сазнате како се тамо звао неки добровољац? Разумете?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Разумем, само не могу да се сетим одакле ми то, да ли сам га питао па ми он рекао или ми је неко други рекао или, не бих могао да тачно одговорим, не знам верујте.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја ћу ево сад цитирати исказ сведока из истраге од 09. фебруара 2000. године на страни 4., последњи пасус, где описујући тог човека каже овако: «Касније више година на основу овог описа случајно сам дошао до податка да би се могло радити о извесном Славиши Павловићу из Смедерева». Према томе, врло је занимљиво то како се појављује тај податак, када се то сазнаје, то је конкретно име и презиме човека са врло блиским податком о томе одакле је, више година након, значи догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. «Ја не знам где се сада налази тај човек, да ли је жив». – То је Ваш исказ дат у поступку пред истражним судијом Војног суда овде 2000. године, фебруар месец 2000. године?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја бих поставио једно конкретно питање због чега ја то питам. Да ли је неки од тих података он можда сазнао 1995. године од Аце Васиљевића када су разговарали пре објављивања «Крваве приче» у «Времену»? Да ли је сазнао имена, презимена, надимке неких људи о којима је писао, за које није знао како се зову?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Може да буде, може да буде да сам то чуо од Аце Васиљевића. Да то сам чуо од неког.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је чуо за надимак «Топола»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтео питати.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Чуо сам за Тополу, чуо сам, али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не знам ко је, само сам чуо то име Топола, чуо сам и за Ланчужанин, али никад ја нисам видео ни Ланчужанина, можда сам га и видео а да нисам знао да је то Ланчужанин као и Тополу о коме сам касније чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми остаје само. Дозволите колега. Ланчужанина никад нисте видели?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Можда сам га видео али нисам знао ко је. Ја нисам Ланчужанина, колико знам, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте тог 01.10.2004. године кад сте овде сведочили везано за Ланчужанина рекли да је он командант те јединице тамо, да су га звали Камени, да је имао неки фелер у грлу, када је говорио мало је кркљао. Па како може имати неко кога нисте упознали, кога не знате, како може имати фелер у грлу, кркљати итд., како можете имати та сазнања те врсте?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Неко ми га је описао, верујте ми да нисам, неко ми га је описао не знам кад, али ја с њим никад нисам проговорио реч једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви говорите о његовом гласу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Можда сам и причао да не знам. То су ми рекли да кркља и да је све то што сам написао то ми је неко рекао, ја сам то записао, не бих могао да баратам с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да Ви са њим нисте разговарали и Ви нисте чули његов глас да бисте закључили да има тај фелер у грлу и да је кркљао?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Верујте ми да ми га је највероватније неко описао и да има фелер у грлу и како изгледа. Како изгледа не знам, али неко ми је то причао о њему јер га ја стварно нисам видео никад.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја бих предложио да се сведоку предочи сад део исказа Александра Васиљевића из војне истраге, из јануара – 10. јануара 1999. године, страна 12, претпоследњи пасус, претпоследња реченица, где Александар Васиљевић препричава оно што му је наводно

Дуловић рекао па каже да му је Дуловић рекао да је међу тим територијалцима који су учествовали у ликвидацији био и Топола који је причао да је четник из Смедерева и да је учествовао у стрељању. Према томе, ко је коме рекао то име? Да ли је тачно ово што Васиљевић говори или није тачно то што Васиљевић говори? Значи, 12. страна исказа Васиљевића, претпоследњи пасус, претпоследња реченица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васиљевић каже управо ово што Вам је сад бранилац рекао да сте му Ви причали за Андрића који је вадио прстење и тако даље и тако даље, па онда: «Да је међу тим територијалцима који су учествовали у ликвидацији у тој кући приликом разговора био присутан и Топола за кога ми је он казао», дакле, да сте му Ви рекли Васиљевићу да је четник из Смедерева, да сте Ви спомињали некаквог Шљуку који је такође учествовао у овој ликвидацији, Шљуку?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са Васиљевићем причали пре него што сте објавили овај чланак у «Времену» или после тога, или после објављивања тог чланка?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ја сам причао с њим, тад смо се и упознали, ја га нисам знао од раније, тек кад је отишао у пензију, од раније га нисам знао. Колико ја знам и колико се сећам да ми је он рекао да се тај зове тако и да је из Смедерева, он ми га је описао.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, ако сте завршили са тим питањем? Зашто сведок Дуловић није Ћетића, односно Андрић Ивицу споменуо ни у тексту који пише у «Времену», нити у свом исказу у војној истрази? Зашто се спомиње тек први пут на главном претресу с његове стране? Он јесте споменут раније, али не од стране Дуловића. Зашто то, ако је то тако битан детаљ, један од особа које наводно непосредно причају о злочину на Овчари се нигде не спомиње све до 2004. године на овом претресу? Значи, 13 година након догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви заиста нисте помињали Андрић Ивицу зв. «Ћетић», Ви га нисте помињали том приликом кад сте саслушавани пред истражним судијом Војног суда, «Ћетића» нисте помињали ни у каквом контексту, ни у контексту прстења, ни учешћа на Овчари, ни било што слично?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Па вероватно ме нису питали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислим на страну то што нисте писали о њему у овом.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нису ме питали.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Нису питали ни за Тополу, ни за Драгицу па је причао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Како Вас питати за нешто што се не зна. Ја не могу да Вас питам за нешто што не знам шта Ви знате, разумете, уопштено онако, али Вас не могу питати за Тополу ако не знам за Тополу, не знам да постоји било какав Топола или Андрић Ивица зв. «Ђетић», ја Вас не могу за то питати, за те људе не могу да Вас питам, јер ни сам не знам за њих?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Судија, молим Вас поставите ми питање, конфузија ми је у главу, не могу сад свега да се сећам, покушајте прецизно да ме питате молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питамо Вас ово господине Дуловићу, Ви за Андрић, Ви Андрић Ивицу, зв. «Ђетић» ево сад са јако пуно детаља везано за прстење, за Нади ланчић, за бележницу његову са неким тамо, не знам ни ја, пословицама, анегдотама, шта како би се то све звало, писмо мајци, нисте уопште причали о томе, раније нисте причали пред војним истражним судијом, а нисте о томе говорили ни у овом тексту «Крвава прича», коју сте објавили у «Времену», па нам остаје нејасно зашто не? Говорили сте и о том Павловићу, говорили сте о Даци, али не и о Андрићу?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ето то сам испустио можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па само у том смислу да ли имате неко објашњење?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Никакво објашњење немам, највероватније можда сам сматрао да то није згодно, не сећам се више уопште, можда сам сматрао да је то небитно и у то време да ли би то било.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, дозволите ово схватите као моју примедбу на исказ али пошто је у контексту овога прећићу сада на нека друга питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да, ми имамо и слеподне, слеподне се суђења настављају у овој судници, ми ћемо морати да врло брзо завршимо са радом, па шта да радимо, наставићемо сутра.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја ћу завршити са пар питања. Не знам да ли ће још неко имати даље, али у сваком случају моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро би било ако можемо данас да завршимо са сведоком јер онда не бисмо сутра радили, али ако не можемо да завршимо шта да радимо.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Моја примедба је у том смислу да ја верујем да је било догађаја са Ђетићем који дели злато, али да јеј он тада причао о догађају на Овчари то би било споменуто раније. Према томе, тај догађај са Ђетићем би се могао сместити само у неки претходни период, пре догађаја на Овчари, пре 19. новембра, а никако после тога. Ова прича са убаченом причом о томе како се Ђетић хвали о догађају са Овчаре, ја мислим да апсолутно нема упориште и да ће веће то закључити на крају.

Друга ствар, како долази до тога да се уопште пише у «Времену», ја бих молила да се сведоку Дуловићу предочи оно што опет Александар Васиљевић изјављује у истој својој изјави да он долази код новинара Дуловића у часопису «Време», у новембру, односно у току јесени 1995. године и да он наговара Дуловића да напише тај текст. То је у изјави Васиљевића од 19. јануара 1999. године на 12. страни, трећи пасус одоздо. Према томе, врло је битно како до тога долази, а поготово ако Дуловић користи податке добијене од Васиљевића том приликом а не из свог дневника и који нису аутентично уписани. Према томе, молим да се изјасни о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели ово што Вас?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питао мало пре, па нам остасте нејасни, да ли сте Ви са Александром Васиљевићем, разговарали пре него што сте објавили овај чланак «Крвава прича», или не, или после? По Вашем најбољем сећању. Ако сте разговарали пре, да ли сте од њега дошли до каквих сазнања која сте искористили у Вашем чланку «Крвава прича»?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Јесте, прво, ајде ово да завршимо. Од њега сам чуо за Павловића, да се зове Павловић, ово што сам написао риђ, муштикла, то су моја запажања, нисам му знао име. После сам сазнао од Васиљевића да се он зове тако и тако. Он ми је рекао да је то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Како сам га описао, врло маркантан, онако са брадом, колико се сећам, муштикла и да можда ми је и он сам рекао да је из Смедерева, али не сећам се право да Вам кажем.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Али око настанка само текста значи, да ли он текст пише на наговор Александра Васиљевића?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Никад ме нико није могао натерати или не знам како, да напишем текст, текст сам написао по сопственом и нико није могао да утиче на мене да пишем неки текст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја нажалост сада немам пред собом то што је Александар Васиљевић изјавио, али он је рекао да је Дуловићу казао: «Када бих ја поседовао податке какве ти имаш, ти би мене молио за то да ја то објавим што си од мене чуо, а сада ти располагајеш подацима, па што не би о томе написао текст». Нажалост, кажем, немам сад фотокопиран тај део исказа, а не могу ни да нађем, у овако кратком времену. Председниче, што се тиче времена, ја бих још једну ствар предложио. Ја мислим да ће, претпостављам да ћемо од Хашког трибунала моћи да добијемо бележницу.

Мислим да ће бити неопходно још једно саслушање овог сведока када будемо имали бележницу где ће он моћи да нам покаже где у бележници шта пише, шта шта значи, да објасни одређене ствари. Према томе, милим да ми данас а ни сутра нећемо моћи да завршимо са овим сведоком како би то требало. Ја сам се надао да ће сведок донети бележницу данас и да ћемо ми располагати тиме као делом списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми имао проблем иначе везано за ту бележницу, да са сведоком видимо да ли сведок хоће да нам да своју бележницу.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Али то више није власништво сведока, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: То је сада у спису Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па свеједно, остаје проблем ако, али опет се мора са сведоком расправити. Ми можемо да затражимо Вашу бележницу од Трибунала, знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо Ваша овлашћења и Вашу сагласност у том смислу? Ви нам прошли пут нисте желели дати на увид ту Вашу бележницу, ни да је копирамо ни да је користимо на било који начин, имајући у виду да су бележнице тог типа нешто јако лично, не желећи да нарушавамо Вашу приватност ми нисмо на томе инститирали, знате?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И због тога Вас, управо на том фону Вас и питам ово, да ли имамо Вашу сагласност или не, ако имамо тражићемо па ћемо видети да ли ћемо добити?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Немате моју сагласност, јер ту има много ствари које нису.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја ни први пут нисам сматрао да нам је потребна било каква сагласност сведока за тако битну ствар, поготову сада када је то званични, јавни документ једног другог списка, једног другог предмета где се користи као доказ. Према томе, то више није његово приватно власништво, а поготову није његово приватно власништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је увек његово приватно власништво?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ако дође, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је увек његово приватно власништво и његова је ствар коме ће дати то?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: У том смислу да располаже да ли ће дати у судски спис или не, поготову ако се тиме користи као извором свог сведочења. Према томе, како ми да проверимо шта у тој бележници пише, да ли је истина оно што говори, ако то не можемо да погледамо, он није говорио по свом сећању, по ономе што се непосредно сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, данас је говорио по свом сећању видели сте?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Делимично, делимично сте му Ви предочавали, па је он онда рекао тако је. Према томе, ја ћу морати да предложим да се та бележница прибави у спис и да се након тога сведок поново саслуша, након чега бих ја имао читав низ питања, али овом приликом више немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље? Само ако можемо брзо да завршимо, ако процењујете да ће то да потраје, е па не можемо ми то. Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињао је сведок ту женску особу Драгицу-Дацу која је ту била, причала му шта је било, кад је било и тако даље. Ви сте му предочили један део оног исказа његовог од 01.октобра 2004., везано за њу и њен изглед. Да ли он може да нам каже како је изгледала та жена - боја косе на пример, изглед, старост?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То има у бележници чини ми се, мојој, та жена имала је око 35 година, мени је рекла да има двоје деце, да је из Новог Сада, оно што сам запамтио, боју косе не, али има овако, да не кажем, бркове, али, како се то каже кад нека жена има и длаке ту где су бркови, изразитије него што би то било нормално. Била је у униформи увек, хвалили су је сви као ратника великог, и тако. Средње висине, не бих могао више да се сетим осталих детаља, знам да је носила униформу маскирну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, друго?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На страни 11., тог записника од 01.октобра 2004.године, пише нешто ближе везано за њен изглед?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно то на чему сам инсистирао а то је, па прочитајте му, страна 11?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Детаље ми те причала и Драгица из Новог Сада, има око 35 година, црнка, судећи по наусницама»?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: То је то што Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Односно не само по наусницама, него», па Ви као коментаришете нешто, ноћу писано, увече, «борац увељико у првој линији и има поверење, њу брине што су сви који су учествовали у том убијању хвале се са тим и свуда причају, на Овчари багер ископао гробницу, узимали им вредне ствари, бурме, прстење, сатове и тако»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо овде чули неколико исказа, између осталог сведока сарадника број «1», сведока сарадника број «2», и чини ми се, не могу сад у овом тренутку, мало је поодмакло време, да пронађем, али мислим да је то од сведока Дукић Николе, везано за њен изглед, па један од тих сведока говори да је она црнка, други да је фарбана плавуша а трећи да је смеђа. Да ли он нешто може да нам каже о њеном изгледу, ближе да ли може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево колико се сећа, ево чули сте колико се сећа, сећа се толико да га подсећамо на његова казивања. Ништа више не можете рећи на ово?

СВЕДОК ЈОВАН ДУЛОВИЋ: Ништа, колико знам није имала никакву физичку ману, даље, која би била уочљива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа, сад је 14.20, не можемо, ја сам мислио да ћемо завршити данас, али не можемо да ствари урадимо увек како мислимо?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче, у погледу овог дневника, ја бих се придружио предлогу колеге Владимира Бељанског, јер и ја сам очекивао као и сви, претпостављам сви смо очекивали тај дневник. Наиме, тај дневник претставља извор информација, и то битних, одлучних, које сте и Ви ценили у претходном поступку, а кроз тај дневник господин Дуловић сведочи, да је тај дневник јако битан, и да не претставља интимни дневник господина Дуловића, него његова некаква запажања за које можемо сумњати да су накнадно уношена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо времена господине Шошићу, немамо времена, људи чекају, у пола три треба да почне следеће суђење, не можемо, ево ја чекам да бранилац заврши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па чак дотле да има сумње да се ради и о кривотворини. Накнадним уметнутима, и тако даље, накнадним некаким сећањима, што је за сада тамо у Хагу у одбрани није предлагала, али ћемо ми вероватно тражити да се вештачи тај дневник, из тих разлога би стварно било депласирано, ја чак мислим да је и ово данас што смо питали, било депласирано без тог дневника, тражимо да се прибави тај дневник, као *corpus delicti*, не као његово интимно, јер четири пута он сведочи и четврти пут сад треба у предмету колико знам поново код господина Шешеља, и тај дневник је предмет разматрања, не мора се он доставити у оригиналу, али да га добијемо скенираног, а мислим да ће нам изаћи суд у сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шошићу, Ви сте толико упорни, ја стално објашњавам да не можемо. Да питате нешто сведока, сутра ћете га питати. Имаћете цео дан сутра. Па може, немам ја ништа против, него само, дајте судској стражи. Кажите Шошићу?

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Овај дневник, у реду он је тамо, али господин сведок каже да има то што му је Андрић-Ђетић написао, ту посвету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, па немојте, зато сте се јавили, кад прекидам.

ОПТ.ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не, не, нека понесе то, нека пошаље суду то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да верујем, не могу да верујем, ја мислим човек има проблем неки здравствене природе, кажем прекидамо, јер немамо времена, почиње следеће суђење, и упорно и упорно?

Председник већа у 14:25 часова издаје:

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, наставиће се:

-24.04.2008. године у 09:30 часова

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА